Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА  SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 185. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 16-го СЕРПНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 16, 1979 No. 185. VOL. LXXXVI.

Курси україністики в Гарварді в академічному 1979/80 році

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — Навчально-викладацьку програму україністики в Гарварді охоплюється одно і двосеместровими курсами чотирьох дисциплін:

1. Курс української мови для початкуючих відбуватиметься в осінньому, як теж у весняному семестрах;
2. У ділянці літературознавства осінній семестр присвячений Шевченкознавству;
3. Історію України викладатиметься на двох курсах осіннього семестру, як теж на двох курсах весняного семестру, розглядаючи таку тематику: Київська Русь, польсько-литовська доба, інтелектуальна історія України XIX століття, сучасна українська історія;
4. Курс української бібліографії — практичне введення в слов'янську бібліографію та бібліотекознавство.

У ділянці дослідів форумом для обміну інформацій та знань та для докладнього опрацьовування спеціяльних тем будуть семінарі українознавства:

1. Загальний — учасниками якого будуть професори, докторанти й наукові співробітники УНІГУ, як також запрошені науковці з інших високошкільних та наукових інституцій. Цей семінар відбуватиметься впродовж академічного року кожного четверга;
2. Спеціялізований — присвячений старинним літописам України для підготови відповідних публікацій.

Звичайно теж в часі академічного року влаштовується принаймні одну наукову конференцію при співучасті кількох десятків дослідників для розгляду ширшої, але тісно пов'язаної з українознавством тематики, як теж триденну Зустріч Постійної Конференції Українських Студій (ПКУС).

Жидівські емігранти з СССР, зупинившись у Відні, не хочуть їхати до Ізраїлю

Відень. — Для всіх жидівських емігрантів з СССР, які отримують візи на виїзд до Ізраїлю, першим етапом є Відень. Через той етапний пункт щорічно переходить кругло 50,000 жидів, здебільша з України, але також з інших „республік" Совєтського Союзу. За твердженням віденського кореспондента „НЙ Таймсу", дотепер коло 70 відсотків отих емігрантів відмовилися їхати з Відня до Ізраїлю та вибрали або різні західньоевропейські країни, або Зєднані Стейти Америки, Канаду чи Австралію.

Ізраїльський уряд дуже невдоволений таким явищем, бо йому залежить на збільшуванні жидівського населення в Ізраїлю, тим паче, що природний приріст кругло пів мільйона арабів, які живуть в Ізраїлі, перевищує природний приріст жидівського населення. Тому ізраїльський уряд радий би, щоби жидівські харитативні організації, які опікуються жидами, що приїздять з СССР до Відня, припинили ту свою харитативну діяльність і не допомагали емігрантам з СССР, які виїхали відтіль з візами до Ізраїлю, переїздити до інших країни.

Однак австрійський канцлер Бруно Крейскі, сам жидівського роду, стоїть на становищі, що емігранти з СССР мають свободу вибору, де вони прагнуть жити, і коли дана держава дає їм змогу переселитися туди, то не можна силувати емігрантів поселюватися — в Ізраїлі.

Самі ті жидівські емігранти з СССР подають дві найважливіші причини, чому вони не квапляться до переїзду до Ізраїлю: 1). брак помешкання в Ізраїлі у зв'язку з важкою тамошньою загальною мешкальною кризою і 2). велику трудність переїхати з Ізраїлю в будь-котру іншу країну, коли — за ізраїльським законом — кожний імігрант-жид автоматично стає ізраїльським громадянином з усіма правами і обов'язками, що накладає ізраїльське громадянство.

Відносини між Ізраїлем і Австрією напружені ще й тому, що названий австрійський канцлер, разом із колишнім західньонімецьким канцлером, соціял-демократом Віллі Брандтом, недавно перевів нараду з лідером палестинських екстремістів — Ясіром Арафатом.

Китай буде старатися обмежити збільшення населення

Пекін, Китай. — Китайський комуністичний уряд офіційно заявив, що його метою є довести до того, щоб населення Китаю не збільшувалося ані на один відсоток в часі між 1985 та 2000 роками. Уряд буде карати відповідними податками та іншими економічними заходами ці подружжя, які будуть мати більше ніж двоє дітей, — згідно із заявою заступника прем'єр-міністра п-і Чен Мугуа.

Метою уряду, згідно із п-і Чен, — є змінити зріст населення до 5 народин на 1,000 осіб. Вона сказала, що відсоток приросту з 23,4 на 1,000 осіб в 1971 зменшився до 12,05 на 1,000 осіб в 1978 році. Міністер Чен признала, що в минулому були недомагання в цій ділянці та що Китай не може собі дозволити на теперішній приріст населення.

У довшій статті, що появилася в „Піпелс Дейлі", вона сказала, що великий приріст населення є великим тягарем для загальної економіки та шкільництва та спричинює велике безробіття.

Населення Китаю нараховує тепер приблизно 960 мільйонів осіб, а виховання 600 мільйонів дітей забрало 30 відсотків загально країнового доходу.

У минулому, — писала п-і Чен, — китайці звикли говорити, що „чим більше людей, тим краще". Далі, вона писала:

„Швидкий зріст населення приніс багато труднощів господарці країни, життєвому рівні та утрудненню соціялістичному будівництву. Скорий зріст населення припинив також модернізацію та піднесення життєвого рівня населення".

Модернізація, про яку згадала п-і Чен, охоплювала рільництво, військову оборону, промисловість та науку і техніку. Китай мав дуже мало користі з того, а гроші на виховання-шкільництво були надзвичайно обмежені. У результаті, — твердила вона, — 6 відсотків китайських дітей не ходять до початкових шкіл, 12 відсотків дітей з початкових шкіл не можуть вступити до нижчих середніх шкіл, а більше як 50 відсотків студентів із нижчих середніх шкіл не вступають до вищих середніх шкіл і тільки 5 відсотків вступають в університети.

Виховання дитини до 16 року життя, — продовжувала вона, — коштує 1,000 дол. в рільничих районах, 3,000 дол. в менших містечках і 4,500 дол. в більших містах. Тому, — твердила п-і Чен, — через зменшення приросту населення китайський нарід та уряд можуть багато скористати.

Американські католики посилають допомогу камбоджійським втікачам

Об'єднані Нації, Н. Й. — Протягом останніх двох місяців американська католицька організація, Католицька Допомогова Служба, висилає конвої тягарових автомобілів навантажених харчами, одягом та всякими медично-лікарськими запасами для камбоджійських втікачів у східньому Тайлянді. Хоч ця допомогово-харитативна акція не є жадною тайною, одначе згадана американська католицька організація не подавала цієї вістки до публічного відома з уваги на делікатний характер цієї діяльности, бо в гру входять уряди Тайлянду і В'єтнаму, між якими відносини є надзвичайно напружені, як теж уряд ЗСА.

Отець Роберт Шарлєбоа, директор тих акцій, був тої думки, що щойно тепер можна подати цю вістки до загального відома. Досі принаймнеше шість конвоїв по 10 тягарових авт кожний, прибули до Тайлянду, привозячи дуже потрібні харчі, одяг та медичні запаси для виголоднілих втікачів з Камбоджі. Згідно зі звітами американських службовців з терену, камбоджійські втікачі поголовно виглядають „як ходячі трупи". Вони оповідають, що принаймні 2,25 мільйона камбоджійців є загрожені голодовою смертю, а ті цифри подають також різні агенції Об'єднаних Націй та Міжнародний Червоний Хрест.

Отець Шарлєбоа сказав, що втікачі з Камбоджі оповідають про брак харчів в Камбоджі й що населення терпить від систематичного голоду та браку інших продуктів щоденного вжитку. Хоч тайляндський уряд співпрацює з американською допомоговою акцією, існує одначе побоювання, що місцеве населення, зі звичайної людської заздрости може негодувати тим, що камбоджійські втікачі дістають закордонну допомогу, яка часами уможливлює їм вести дещо краще життя, як самим тайляндцям.

Отець Шарлєбоа має великий досвід в харитативній праці в Індокитаї, бо через дванадцять років він провадив „польові кухні" для в'єтнамців, аж до американського відступу з тієї країни в 1975 р.

Греція і СССР намагаються направити їхні взаємини

Атени. — У жовтні ц. р. грецький прем'єр Константин Караманліс виїде до Москви з офіційними відвідинами. З цього приводу у грецькій, совєтській і західній пресі появилося вже багато здогадів і коментарів на тему причин і цілей цієї візити.

Грецький уряд намагається створити враження, що ті відвідини не мають ніякої глибокої політичної причини і не переступають куртуазійних меж, в яких відбуваються відвідини будь-котрих західних лідерів у Москві. Зокрема підкреслюється бажання затіснення господарських взаємин. Грецький уряд виступив рішуче проти одного часопису, який подав вістку, що СССР запропонує Греції виступлення з Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) та ліквідацію американських баз в Греції в заміну за підтримання Греції в її конфлікті з Туреччиною за Кипр.

Західня преса назагал не тривожиться тією візитою Караманліса в Москві, розуміючи, що Греції мусить залежати на зберіганні добрих взаємин однаково з Заходом, як Совєтським Союзом, та що Греція певно не виступить ані з Північно-Атлантійського Союзу, ані Західньої економічної спільноти, бо це в її кровному інтересі.

З уваги на переворот в Ірані, де ЗСА мали свої військові бази, Америці й цілому Заходові залежить на зберіганні якнайкращих зв'язків однаково з Грецією як Туреччиною.

В ІРАНІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ЗАКОЛОТ ДОВКОЛА ОСОБИ ХОМЕЙНІ

Тегран. — У столиці Ірану, у понеділок 13-го серпня, відбулися масові демонстрації проти режиму ісламського лідера Аятолли Хомейні і контрдемонстрація в його обороні. Цим разом притоку до такого внутрішнього заколоту дало припинення урядом появи одного часопису й виарештування членів її редакції.

Майже одночасно появився новий розпорядок, затверджений прем'єром Мехді Базарганом, не вважаючи на його нібито невдоволення втручанням Хомейні до державних справ, — з загостренням правил для місцевої преси та для закордонних журналістів. Закордонним журналістам видаватимуть дозволи тільки на три місяці. За критикування режиму і особи Хомейні погрожує їм спершу перестороґа, а після повторення такої провини — видалення з краю. Заборонено закордонним журналістам переводити інтерв'ю з урядовими особами без приявности окремого делегованого урядом свідка.

Противники тих розпорядків влаштували багатотисячну вуличну демонстрацію. У відплату прихильники режиму напали на головну квартиру лівої організації, яка йшла у спілці з звеличниками Хомейні у боротьбі проти шаха Рези Паглеві, але після перемоги революції — почали виступати проти Хомейні. Багатьох членів тієї лівої прокомуністичної організації побили.

Водночас загострення пресового закону й особливо обмеження свободи рухів та свободи слова для закордонних кореспондентів напевно насторожить проти нового режиму ісламської іранської республіки пресу вільного світу. Таким чином відносини в Ірані знову ускладнилися і погрожують дальшим хаосом.

В Ізраїлі страйкувала одна третина населення проти зросту дорожнечі

Тель Авів. — В Ізраїлі відбувся в минулий понеділок, 13-го серпня, демонстративний двогодинний страйк всього робітничого світу, зорганізованого у професійних спілках т. зв. Гістадрут, кругло один мільйон осіб, ото ж одна третина всього населення тієї країни.

Натомість страйк службовиків і робітників летунських компаній тривав 5 годин і на той час був припинений ввесь летунський рух в Ізраїлі. Але названа Робітнича спілка доручила своїм членам нормально працювати у промислі для оборонних цілей.

Причиною страйку було підвищення цін на основні харчові продукти на яких 50 відсотків. Ізраїль терпить також на інфляцію, яка в цьому році зросла на 70 відсотків. Цей зріст інфляції в Ізраїлі і погіршення тамошніх господарських відносин сильно занепокоїли американські керівні кола. Виявом того занепокоєння був лист державного секретаря Сайруса Венса до ізраїльського міністра закордонних справ Моше Даяна з запитом, чи відповідають правді газетні звідомлення про надзвичайний зріст інфляції в Ізраїлі і загальне погіршення тамошньої економіки.

Ізраїльська преса і, як теж західні прихильні Ізраїлеві часописи здебільша до цього часу промовчували, чи стушовували вістки про внутрішню кризову економічну ситуацію Ізраїлю, що його первісний економічний розвиток знаходив загальне признання у всьому світі. Згаданий демонстраційний страйк звернув увагу світу на ці внутрішні труднощі Ізраїлю, бо дотепер зовнішній світ цікавився майже виключно проблемами миру чи війни на Близькому Сході.

ЕКСПЛУАТАЦІЯ МОЛОДІ В СССР ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Київ. — Київська газета „Молодь України" у числі з 5-го серпня ц. р. знову помістила ширше звідомлення про використовування шкільної молоді на роботах в полі, зокрема при збиранні збіжжя в колгоспах і радгоспах. Розповідаючи про так звані „всесоюзні зльоти трудових об'єднань школярів", газета відмічує, що школярі працюють не тільки на фармах, але також в ремонтних бригадах, цехах заводів і фабрик, шпиталях та інших підприємствах. „Щоранку лунають сурми, — пише „Молодь України", — в таборах праці і відпочинку старшокласників. Вони кличуть мільйони школярів у поля, на ферми, в ремонтні бригади, фабрики та інші підприємства".

Варто пригадати, що все це діється у літньому часі, коли молодь у вільному світі, маючи шкільні вакації, виїжджає у численні табори відпочинку й дозвілля. Молодь в Україні працює під девізом, видуманим совєтськими пропагандистами: „Мій труд вливається в труд моєї республіки".

Треба пригадати, що труд немалий. За даними газети, старші учні шкіл України виконали робіт на 38 мільйонів карбованців, 4 тисячі старшокласників республіки взяли участь у складі сімейних комбайнових екіпажів у боротьбі за врожай нинішнього року, школярі очистили на колгоспних і радгоспних токах майже 300 тисяч центнерів зерна. Щоб зберегти кожний колосок, кожний кілограм овочів і фруктів учні працюють по дві зміни, виконуючи по півтори норми.

У газеті згадується також про працю молоді в місті, зокрема у міських лікарнях та на інших підприємствах. „Літня трудова честь пам'ятна ще й тим, — пише „Молодь України", — що почалася вона напередодні славетного ювілею — 60-річчя Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України". І для прославлення цього 60-річчя комсомолу партія і уряд дали можливість багатьом юнакам і дівчатам „бути причетними до великих справ, перевірити себе, відчути себе дорослими, полюбити трудову працю".

Щоб тяжка сільськогосподарська праця не здавалась каторгою для молоді, власті „прикрасили" її також словом „відпочинок". „Для нас створюються чудові стаціонарні табори праці і відпочинку, — пише один з учасників цих совєтських „відпочинків", — у них є все для того, щоб добре відпочити після роботи, почитати, послухати музику".

Як саме виглядають такі табори „праці і відпочинку" свідчить також нарікання учасників, що їх „ганяють з об'єкта на об'єкт, з поля на поле. І починаються непорозуміння з господарями".

Учасники скаржаться, нарікають, висловлюють свою думку про те, що, мовляв, „табори праці й відпочинку давно вже стали важливою формою літньої трудової чверті, і їхню роботу вже давно треба поставити на чітку основу", — нарікають молоді „добровільці" у „Молоді України".

Совєтські колгоспники і агітбригади

Київ. — Київська „Радянська Україна", як зрештою й інші совєтські газети, систематично поміщують, і то обов'язково на своїх перших сторінках, звідомлення зі жнив, наприклад, під такими голосними заголовками, як „Здрастуй, рідне поле!", „Агітбесіди на токах", „Колос дружби" тощо.

У числі „Радянської України" з 5-го серпня совєтські пропагандисти помістили дві дуже вимовні короткі згадки про колгоспників і так звані „агітбригади", які являються фактичними урядовими експлуататорами, завданням яких є не так розважати колгоспників, на полях, бо їм в часі жнив не до розважання, а радше „заохочувати" їх до посиленої праці на полях, до чого, зрештою, призначаються організатори цих виїздних „бригад".

У першій нотатці, надісланій з Богуславського району на Київщині, пишеться, що „найбільше трудове напруження помітне в колгоспі імені XXIV з'їзду КПСС". Все це завдяки тому, що там, мовляв, „парторганізація" веде масову політичну роботу„На кожному току, — пише „Радянська Україна", — (їх в господарстві три) є агітбесідка. Сільський будинок культури, бібліотека устатковали їх матеріялами наочної агітації, забезпечують літературою, газетами... Агітатори проводять бесіди з колгоспниками на актуальні теми, регулярно виходять „блискавки", є „календарі слави" не йде про те (хто скільки виробив трудоднів). Вони висвітлюють хід збирання, продаж хліба державі. Загальноколгоспна газета „За високий урожай" розповідає про напруження трудового суперництва, досвід комбайнерів, які систематично перевиконують норми", — пише „Радянська Україна", не згадуючи, очевидно, ні словом, що „агітбригади" це форма експлуатації колгоспного робітника.

В іншій дописції про совєтських хліборобів в Одещині також говориться про т. зв. „агітбригади" підпорядковані Обласному Комітетові Компартії України. Вони виїздять на поля, механізаторські табори, тощо. У склад „агітбригад" є лектори, пропагандисти, письменники, художники, актори. „Цікава лекція, — говориться в інформації кореспондента „Радянської України" М. Фідчунова, — змістовний концерт, полум'яне слово ветерана Вітчизняної війни Героя Соціялістичної Праці надають жниварям наснаги, кличуть до самовідданої роботи на збиранні зернових і хлібозаготівлях".

РАЇСА МОРОЗ РОЗПОВІДАЄ ПРО ДОЛЮ РОДИН ПОЛІТВ'ЯЗНІВ ТА ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ РЕЛІГІЇ І РУСИФІКАЦІЮ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.). — Раїса Мороз, дружина Валентина Мороза, видатного члена українського руху спротиву, у вівторок, 7-го серпня ц. р., уже вдруге завітала до Головної Канцелярії УНСоюзу та Видавництва „Свободи".

У розмові з редакторами, вона зілюструвала життя мешканців українського села і міста, заторкнула питання долі жінок і дітей політв'язнів і дисидентів, релігійне переслідування і русифікацію в Україні. І хоча з її розповідей переважно еманував спокій, коли ж, однак, вона торкалася особливо болючих тем із переживань своїх земляків в Україні, тоді в її голосі відчутна була глибока емоційність.

Пані Раїса — незвичайно мила поява — під час розмови, в подовгастому розрізі її темнобрунатних очей — весь час виднілa її тепла і приязна усмішка.

Спочатку п-і Раїса Мороз розповіла дещо про українські села і міста, про їхніх мешканців. „Українська сільська хата і сьогодні біленька — потопає уся в зелені". Переважно кожна сім'я на селі, — продовжувала п-і Раїса, — має більш хати, які вже починають будувати з цегли, пів гектара землі. Селяни мусять тримати на своєму господарстві худобу і свійське птицю, щоб себе забезпечити набілом і м'ясом, бо цього у сільських крамницях вони не можуть дістати. З цієї ж причини навіть сільські учителі, крім свого заняття у школі, примушені працювати фізично. Щоб родина могла прожити — мусять заробляти обидвоє — чоловік і жінка. Тому й незавидна доля жінки на селі, бо на неї завжди чекає праця вдома, біля свого городу і в колгоспі. „Це дуже важка робота, бо звичайно на колгоспній землі садять буряки, де жінці доводиться неймовірно виснажливо працювати. І хоча тут легше прожити чим у місті, але зате дуже тяжка праця", — сказала п-і Раїса.

У місті, — продовжувала п-і Раїса, — також обидвоє чоловік і жінка мусять працювати, бо своєю платнею чоловік не може вдержати сім'ї. Жінки, щоб допомогти родині часами змушені займатися спекуляцією. Вони перевозять до Польщі різну електричну апаратуру, а звідтіля привозять одяг і взуття. В Україні жінки працюють дуже важко фізично — при будівлі домів носять цегли, чи на ношах двигають важкий цементовий розчин, відгортають із вулиць сніг.



Під час відвідин п-і Раїси Мороз Головної Канцелярії УНСоюзу і В-ва „Свобода". Зліва: головний касир УНСоюзу п-і Уляна Дячук, п. Раїса Мороз і ред. Любов Коленська.

У містах також дуже погано з помешканням, треба багато клопотань, щоб їх дістати, а як і є, то тісні, не розраховані на більшу родину. П-і Раїса також згадала, що якщо йдеться про приріст населення по містах і селах України, то навіть офіційна урядова статистика стверджує, що як населення буде йти тією ж дорогою, що й досі, то приріст населення дуже зменшиться. Сьогодні на селі пересічна родина має двоє-троє дітей; у місті одну дитину чи двоє дітей. „Багатодітні сім'ї — це одиниці", — сказала пані Раїса.

Коли говорити про життя дружин ув'язнених чи переслідуваних дисидентів — вони важко терплять, — мовила дальше п-і Раїса. Переважно така жінка має дуже низько оплачувану роботу, а якщо вона і є затруднена на добрій праці — з хвилиною арешту її мужа — її стараються перевести на гіршу. Так було, як і вона розповідала про себе, з п-і Раїсою Мороз. Під час заарештування Валентина Мороза вона працювала викладачем німецької мови в педагогічному інституті в Івано-Франківському, заробляючи 120 карбованців місячно. Коли вдруге заарештували її мужа, то її звільнили з тієї роботи. Така ж судьба була й інших жінок дисидентів. Це ж саме чекає і тих, хто товаришує із жінками дисидентами, що й, наприклад, сталося з Михайлиною Коцюбинською.

„Діти дисидентів, — у дальшому сказала п-і Раїса, — важко терплять. Тяжку школу випробування витерпів син, Валентин". Його через батька переслідували у школі, наприклад, учитель історії, закинувши йому, що він займається „антирадянщиною", ставили йому теж й інші учителі незаслужені лихі оцінки, пускали про нього плітки. Наприклад, о. Василеві Романюкові зумисне розповіли про сина Раїси різні нісенітниці і неправдоподібні історії. Перетерпіла й Оксана Гель, дочка Івана Геля, у школі, отримуючи незаслужені погані оцінки, в той час, коли була знаменитою ученицею, що доводило її до розпачу. А син о. Романюка, Тарас, після закінчення школи, не міг ніде влаштуватись — і він працював як учень у ..шевця. І нарешті, перед самим звільненням його батька, перед його засланням, Тараса Романюка з хворим серцем забрали до армії ..І так в Україні дітям дисидентів до вищих учбових закладів — вступ закритий", — з гіркістю сказала пані Раїса.

Вона також розповіла, що й під час допитів залякують дисидентів натяками, мовляв, що в них ростуть діти, деякі ще й немовлята, і хай вони надумаються над їхнім... майбутнім. Однак, твердила п-і Раїса, — у кожному місті є певна частина національно свідомого населення — і вона підтримує родини дисидентів морально і навіть матеріяльно.

Розповідаючи про пере-

(Закінчення на стор. 5)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N. J. 07303

Стан тимчасовости

Ні в якій справі не є добре, коли замість стабільности і певности існує стан тимчасовости. На превеликий жаль, за стверджуванням дуже поважних американських коментарів, знавців відносин у Вашінгтоні, зміни, що їх перевів президент Картер у своєму Уряді, створили стан тимчасовости, бо ніхто ще не знає, яку програму у своїх ділянках проголосять нові, покликані Президентом, люди. Це отосується таких важливих ділянок, як здоров'я й освіта, справа енергії, справа інфляції тощо. Найгірше, що на першому місці в коментарях на тему внутрішньої ситуації в Америці все ще стоїть проблема популярности президента Картера, чи пак упадку його популярности, і щораз яскравіша критика на адресу Уряду і особи самого Президента.

Поважний тижневий журнал „ЮС Нюз енд Ворлд Репорт" покликувався недавно на вислів Беррі Босворта, недавнього голови Ради стабільности платень і цін, який ніби жалівся, що „політика Уряду міняється кожних 10 днів, замість кожного року". В іншому числі того журналу стверджувалося, що опити, переведені професійними агенствами та окремими газетами, вперше виявили, що шанси вигри в найближчих президентських виборах, себто вже в наступному році, має не тільки демократичний противник Джіммі Картера, але й навіть республіканський кандидат. Водночас газети повні прізвищ здогадних кандидатів, при чому раз-у-раз повторюється прізвище сенатора Едварда Кеннеді з Массачусетс: засновано вже окремий Комітет, який „примусив би" („дрефт") названого сенатора кандидувати, коли він сам відмовляється зробити це, — появилася теж вістка, що провід Демократичної партії, яка завжди мала більше зареєстрованих членів, аніж партія Республіканська, настільки стривожена можливістю програ президента Картера у виборах на його другу каденцію, що призадумується вже над іншою кандидатурою, чи пак над комбінацією: Джіммі Картер на президента і Едвард Кеннеді на віцепрезидента.

Очевидно, що кругло за рік від нинішнього дня може ще багато-багато змінитися, тим паче, що настрої американського суспільства дуже химерні. Американські коментатори правильно звертають також увагу, що кожний президент, який кандидує на другу каденцію, має ту велику перевагу над своїм суперником, що він власне є президентом і є постійно на очах суспільства, має постійний і безперервний доступ до засобів масової інформації, навіть без будь-якої виборчої агітації, а просто завдяки своєму щоденному урядованню.

Проте фактом є, що багато з болючих проблем американського життя, особливо енергії й інфляції, все ще знаходяться у стані кризи і без ясного пляну їхньої розв'язки. До того ж доходять такі закордонно-політичні турботи, тісно пов'язані з найбільшою справою крайової безпеки, як ратифікація договору з СССР про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), надзвичайно заплутана, складна і трудна справа замирення на Близькому Сході при непоступливих поставах однаково Ізраїлю, як Палестинської Визвольної Організації, яка виступає в імені близько трьох мільйонів палестинців. До того ж доходить проблема дальших взаємин із союзницькими країнами західнього бльоку НАТО, стривожених однаково зростом збройної потуги СССР, як і станом провізорії американського керівного державного апарату. Кілька днів тому на сторінках „Свободи" у статті знаменитого знавця вашінгтонських відносин, в його постійній колюмні „Між Білим Домом і Капітолем", згадувалось, що спосіб, яким президент Картер перевів останні зміни у своєму уряді (вимога добровільної димісії всіх членів Уряду), настільки стривожила західніх союзників Америки, як ніби познака якоїсь поважної кризи в ЗСА, що Уряд поспішився із запевненням, що закордонна політика не зміниться і державний секретар Сайрус Венс залишається на своєму пості.

Коли приходять будь-які зміни на керівних становищах — мусить минути якийсь час, поки нові люди з'ясують своє становище і поки зреорганізований апарат почне знову гладко діяти. Покищо Конгрес перебуває на літніх вакаціях і Президент заповів, що у другій половині цього місяця від'їде на двотежневі ферії. Цей факт можна розуміти, як найкращий доказ саме стабільности ситуації — що нема потреби турбуватися, бо в іншому випадку ані найвищий державний лідер, ані законодавці не думали б про літній відпочинок. Стан тимчасовости швидко міняється і нічого ним хвилюватися.

М. Бараболяк

ІРАНСЬКИЙ ФАНАТИЗМ ВЕДЕ У ПРОПАСТЬ

Насправді тривожні вістки напливають із Ірана. Нині мабудь вже ніхто з нас не повинен підозрівати, що іранська революція була інспірована Кремлем, або що диригувала нею „невидима рука Москви". Революція ця мала релігійне підгрунтя й була тільки продовженням удалої „тютюневої" революції 1882 р., демонстрацій 1905 і 1906 років, кривавих конфронтацій між силами шаха і приклонниками Аятолли Хомейні в 1963 р. Ніколи від того часу хрестоносних походів не приходило до такої конфронтації між вартостями ісляму і Заходу (давніше християнством), як це твориться сьогодні.

Коран вчить, що мусулманин не сміє їсти від сходу до заходу сонця в місяці посту — Рамадану, щоб примусити вірних постити, всі ресторани нині замкнені, а міліція арештує кожного, хто їсть, п'є або курить публічно. Кіно й театри під час посту закриті; з їх програм виелімінувано все, що може згіршити мусулманина, головно всі фільми з сексуальною аромою. По радіо і на телебаченні — програма зведена до читання Корану. „Музика гірше опіюну, музика це елемент, який одурманює молодь" — вирішив Хомейні. Не знаємо, чи слухачам доступна хоч клясична музика. Жінки мусять закривати тіло до стіп, ховаючи його під „чадаром". Арештовують тих, хто відважився б купатися в мішаному товаристві. Розстріляли вже декілька жінок за ширення проституції, не згадуючи вже тих, що продають наркотики...

Католицизм мав часи св. інквізиції, а іслям має „хомейнізм". Ви може не раз висловлювались, що „вистріляли б" злочинців, які ширять наркотики навіть серед дітей віку початкової школи. Може і годилось би вжити такі драстичні заходи, щоб припинити радикально затроювання діточих організмів героїною і другими отруями. Вас напевно бере лихо, коли ви не можете проїхати спокійно автобусом, бо там постійно, як не один, то декілька молодих людей відомої раси розважають вас „музикою", від якої тріскає голова. Я готов був не раз побити радіо разом із музикантом. Не можна дивуватись релігійним провідникам Ірану, усім тим аятоллам і муллам, коли вони бажають охоронити своїх вірних від того, що імпортує Захід: наркотики, алькоголізм, розпусту, а головно нехтування традиціями ісляму. Все ж є межі. Моралі не можна ні „леґіслювати", ні накинути застрашуванням. Світ впадає в розпач, що мусулманські „суди" засудили на кару смерти близько 400 „ворогів народу". Большевики розстріляли більше в одному містечку України, чим іранські релігійні фанатики в цілій країні і світ тим не переймався. Між розстріляними було напевно багато справжніх злочинців, але й були між ними люди невинні, „інакомислячі", яких страчення кличе „по пімсту до неба".

Усі ці поступовання, які творяться сьогодні в Ірані, спричинила не „рука Кремля", як ще нині дехто намагається нас переконати, а релігійний фанатизм, відновлений у модерних часах, як нечувана форма теократії. Автократичний фанатизм є зародком великої небезпеки не тільки для Ірану, але й для Заходу. Іранці мають за собою сто років історії революції. Від половини минулого сторіччя вони боряться із колоніялізмом і автократією, з колоніяльними зазіханнями Росії з півночі, й Великобританії з півдня. Боролись теж проти власних продажних шахів, які дбали тільки про власну наживу й накопичення багатств, а не про добробут народу. В іранському народі наросла більша ненависть до північного сусіда, бо його важче було позбутись і після Першої й Другої світових воєн, коли то Росія окупувала була північний, а Великобританія південний Іран, щоб виелімінувати там впливи Вільгельма, а відтак Гітлера. Симпатій комунізм в Ірані не мав і не має, бо іранці знають москалів і глибоко віруючі. Але й американські впливи були для них за часів шаха Паглеві неприємними і небажаними, бо вони вважали ці впливи за продовження колоніяльних інтенцій британців. Це була для них духова кольонізація. Імпорт поведінки несумісної з релігією Корану, як статевий лібералізм, алькоголізм, та культурні впливи через кіно й інші масові засоби інформації, були для них осоружними. Зареагував Хомейні в драстичний спосіб проти того „західняцтва", і не можна сказати, щоб це не було по вподові більшости іранської громадкости, яка є за вдержанням старовинної перської шиїтської традиції. А все ж лібералізм защеплено в Ірані, і він запустив у містах глибоке коріння. А про суспільні непорядки рішає всюди і все місто, а не периферія. (Це стосується й України!). Ці ліберали не зможуть уже жити в атмосфері хоч би як рідного, а все ж таки релігійного мрякобісся.

(Закінчення на стор. 5)

Микола Химич

МОЄ СЛОВО ПРО 8-МУ СЕСІЮ

[1]

Перед і після сесії багато писалося й говорилося, що на неї з'їдуться тільки прихильники п. Лівицького. Таке твердження не дуже далеке від правди. Справді, на сесію з'їхалися в переважній більшості прихильники Миколи Лівицького, як екзильного Президента. Ніде правди діти, президент М. Лівицький вже багато років якось тримає на курсі наш немічний державний кораблик по вельми розбурханому еміграційному озірці.

Сесія скликана на основі декрету Президента з 7-го березня 1978 та основних змін з 11-12 серпня 1978 до Тимчасового закону з 1948 року. Справді такого закону непотрібно було оголошувати, бо він зруйнував майже усю систему Державного Центру (дальше — ДЦ), а щоб полагодити ці справи потрібно багато часу, якщо взагалі можливо їх залагодити. Одначе, який би не був закон, коли сесію скликано, то треба у ній брати участь і там боротись з різними диктаторськими потягненнями керівників ДЦ. Помилися колишні працівники та прихильники ДЦ, які відійшли. З негативними явищами в усякій організації можна боротись (і побороти) тільки в середині, а ззовні, які б „Ради" не творились, нічого зробити не можна. Як показав перебіг сесії, мала кількість делегатів, противників змін до Тимчасового закону з 1948 р. зуміла поправити його. А коли б таких делегатів було більше, то можна було б повернутись до закону 1948 року.

Як порівняти 7-му сесію з 8-ою, то остання виглядала досить убого.

1. Сьому сесію вітали всі наші загально-громадські організації. Вітали її і представники інших народів, а саме: білоруси, поляки, литовці, естонці, мадяри, серби, представники Бі-Бі-Сі, радіокомітет „Сбобода", Европейська Група Зв'язку, Оберон Герберт від Англо-українського т-ва ім. І. Мазепи та королівський Радник з Канади. Серби удекорували президента М. Лівицького королівським орденом. Нічого подібного тепер не було. Її привітали: церковна ієрархія, Український Народний Союз, ОУНр та інші й приватні особи. Ні СКВУ, ні УККА, ні КУК, ні СФУЖО, ні військовики і т. д. привітів не надіслали. Сесія пройшла майже ізольовано.

2. Дуже збіднів партійний сектор. Раніше приймали участь шість партій з 36-ма делегатами, тепер — чотири партії з 10-ма делегатами. По два-три делегати від партії.

3. Положення врятував новостворений номінаційний сектор. Справа з ним не зовсім ясна. Він фігурував на сьомій сесії, але цей сектор уважався другою половиною громадського сектору (перша половина — виборчий сектор), але його відкинуто (див. протокол 7-ої сесії, стор. 16). Однак, на цій сесії цей сектор знову появився. Ніхто з ДЦ не дав ніяких пояснень, де він узявся. Тому я у своєму виступі назвав його приватною гвардією Президента, яку випускатимуть вразі наглої потреби.

В принципі, якби його дотримувались, цей сектор доцільний, бо через нього передбачалось видатних осіб притягти до праці в екзильному ДЦ. Я всіх членів цього сектору не знаю, але з певністю можна сказати, що тільки 2-3 особи відповідають таким вимогам.

Один номінований член — честь і хвала йому — щиро заявив з трибуни, що він ніколи ДЦ не цікавився і нічого про нього не знає. Або ще й таке. В останній день, перед кінцем нарад сесії до залі зайшло може припадково три особи, (одна, четверта особа, сиділа впродовж всієї сесії) і Президент з апломбом оголосив їх членами УНРади. Для чого?!.. Підсилити голоси?..

Хоч то і екзильна сесія, але все таки люди з'їхалися майже з усього світу... Їх треба шанувати!

4. Сесія відзначалася млявістю. Коли на Лондонській промовляло в дискусії 17 делегатів із 51 делегата, то на Мюнхенській лише 4 з 48-ми. Абсолютна більшість делегатів тихо й мирно висиділи всі три дні. Пощо було їхати!?

5. На сесію запрошено спостерігачів. Для чого?

Сесію відкрив Президент, хоча мав би відкривати найстарший віком делегат. Але це дрібниця.

Так у нас уже скрізь повелося, що на початку багато витрачається часу на речі, які прямого відношення до даної справи не мають, а коли доходило до головного — тоді бракує часу. Так було й тепер. Про це нижче.

[Продовження буде]

Оксана Керч

ДВІ ПОЛТАВИ

Два роки тому появилися на літературному ринкові дві книжки — „Полтава" Олекси Ізарського та „Вершники в степах" (І. т.) та „Світ за очі" (II т.) Валерія Остапенка. Сюжет обох книжок побудований на подіях останньої світової війни. Ця війна, що динамікою дорівнювала добі хрестоносних походів, незвичайно убого зафіксована в нашій літературі, хоч майже всі письменники, що опинилися після війни на еміграції та й ті, що брали участь у війні й залишилися живими в Україні, про неї писали. Вони писали про війну як про лихо, що навістило мирне до якоїсь міри життя, або як про здійснені мрії про закордон і шлях до особистої кар'єри, або й навпаки про втрату батьківщини, близьких, дружини з дітьми, й велике особисте горе. Не пишуть лише наші письменники про ті зрушення, які викликала війна в фізичному житті нашого народу і в ментальності молодого покоління.

Недавно читали ми розкішно видану і дуже прихильно рецензовану книжку Олекси Ізарського „Полтава". Рецензенти тієї книжки підкреслювали її документальну вартість, писали, що твір цей „просвітлений вічними темами", що це „широка епопея", на тлі якої відбито події світової війни, та що вона відображує світ української молоді, яка в ті апокаліптичні часи жила в місті Полтаві, колисці української культури, мови та визвольних ідей.

Нічого подібного не зустрічали ми у відгуках на двотомну повість Валерія Остапенка. Тому надивувавшись похвальному відгукові на книгу Ізарського, не можемо вийти з дива, чому хроніку війни в повісті Остапенка наша критика обійшла майже суцільною мовчанкою. Деяке виправдання для цього можна знайти в оформленні книжки. Її видано „домашнім промислом" — машинопис відбито офсетом з численними помилками, а обкладинка „Ґреґорі 77" не прикрашує, а навпаки знижує книжку. Одинокою прикрасою книжки є портрет автора, що переконує читача в успіхах перипетій в автобіографічній повісті кубанського отамана. Отже може зверхня форма книжки відвернула увагу критики від тієї воєнної епопеї, а шкода!

Коли порівняти буколічну пастораль „Полтави", рефлективне і пасивне відношення героїв до долі рідного міста, ба, якесь дивовижне захоплення культурою варварського наїзника, якого приймають з цитатами Ґете чи Рільке на устах, з творами Остапенка, сюжетом якого є та ж воєнна завірюха, приходиться замкнути очі на оформлення книжки і піддатись захоплюючому потокові бурхливих подій, в яких український юнак не загубився, не пристосувався, не змілів, а навпаки виріс і проніс свою Україну крізь вогонь совєччини, Німеччини і всього того, що намулом занесло душу такого ж юнака героя „Полтави".

О. Ізарський показав читачеві родину сибаритів з поверховою національною свідомістю, яка пильно випрацьовує приписані їй москалями чи то німцями трудодні. Ця родина Лисенків, ніби інтеліґентів, виховала двох синів, старший з яких хоче стати письменником. Бажання стати письменником заслонило перед ним усе: воєнну бурю, що прошуміла над рідним містом, гибіль земляків, навіть товаришів, заслонила долю його батьківщини, для якої в його захопленні німецькою літературою, не знайшлося вже найменшого емоційного відруху. Цей молодий полтавець знає, що „російщина в житті українця стала смертельною загрозою і одноразово конечністю"... І він хоч ще не всів повчитись, бачить „спізнений і рахітичний розвиток нашої літератури" й нехотячи „вживається в світ російського мистецтва і культури". Він „звик до російської мови з її світовими обріями". В нього нема відруху порвати з „напів-росіянкою", яка цю російську мову свідомо накидає безвольному українському юнакові і заважає шукати цілющих джерел для вимріяної праці українського письменника в українських началах.

Оцьому історичному „енкові" протиставить Валерій Остапенко у своїй динамічній повісті іншого полтавця, який пристав до кубанських козаків. Цей полтавець з тих, що колись не винесли закріпачення й пішли на Січ, залишивши у своїй Полтаві „желятинову масу", яка згодом виросте в покоління з цілковитим заником історичної пам'яті, для якої „російська мова стане конечністю"... Отаман Журба, герой „Вершників в степах" пройшов далекий шлях з окраїнних земель України до Европи, як зрештою і герой „Полтави", Віктор Лисенко. Різниця між ними та, що отаман Журба — герой, а Віктор Лисенко — „сірий людішка", який не приніс чести й користи ні своєму українському імені, ні німецьким ідеалам.

Коли Полтава в повісті О. Ізарського ледве змальована одним боком, отим шляхом, яким Віктор Лисенко їздив до автобусової чи залізничної станції, залишаючи в читача

(Закінчення на стор. 5)

Дора Рак

ПОЇЗДОМ З ФРАНКФУРТУ ДО ВІДНЯ І МЮНХЕНУ

(3)

Організаційна система СФУЖО передбачує становище заступниці голови (СФУЖО) на Европу, як зв'язкової поміж екзекутивою СФУЖО і організаціями европейськими, та яка могла б помогти в координації дій цих організацій, в нав'язанні тіснішої співпраці та здійснюванні деяких починів спільними силами (напр., у міжнародних зв'язках). Після смерти бл. п-і Валентини Воропай, яка була заступницею, екзекутива СФУЖО назначила п-і Анастазію Остапюк тимчасовою заступницею, а після переведення формальних виборів управою — заступницею на Европу стала голова Об'єднання Українських Жінок Німеччини п-і Ольга Штайнер з Мюнхену, про що й п-і Дяченко офіційно повідомила.

Ухваленням резолюцій закінчено наради. Окремою резолюцією зложено подяку відділові ОУЖ в Мюнхені, що під проводом голови п-і Наді Васькович займався господарською частиною конференції і підготовкою товариського вечора.

Делегатки мали змогу також оглянути катедру св. Андрея та влаштувати товариський вечір для зустрічі з громадянством Мюнхену. Делегатки з поодиноких країв додатково поділилися своїми інформаціями про працю в їхніх громадах, а п-і Дяченко прочитала свої враження зі зустрічі Валентина Мороза в Філядельфії.

Висновки

Головний успіх европейської конференції в тому, що на плятформі федераційного об'єднання зустрічаються незалежні організації поодиноких країн Европи: Австрії, Бельгії, Великобританії, Франції й Німеччини (хоча цим разом не було делегатки з Австрії), які працюють згідно своїх статутів для здійснення своїх завдань в рамках можливостей даної країни, та що обмінюються своїми плянами, починами, матеріялами та досвідом. При цьому треба б пам'ятати, що — по упливі десяток літ — до проблем і потреб поодиноких поселень не можна підходити з „патерналістичної" перспективи американської громади, а радше прислухуватися до їхнього голосу. Це не поменшить існуючої — дуже позитивної — тенденції до єдности, але полегшить реальне плянування т. зв. центральних організацій і гармонійну співпрацю.

Одначе, при сучаснім темпі подій у світі, такі зустрічі — *ділові* — повинні б відбуватися частіше, щоб затіснити зв'язок цих організацій між ними, і то не лише організаційний, але й персональний. При тому варта б доповнити організаційну структуру СФУЖО в тому напрямку, щоб поширити компетенції т. зв. заступниці голови на Европу і уточнити їх в окремім правильнику. Можливо було б на часі оформити свого роду европейську жіночу раду, що могла б втримувати контакти з меншими гуртами жінок в інших европейських країнах (напр. Швайцарія, Швеція тощо). Ці висновки віддзеркалюють питання порушені в дискусіях і розмовах, та деякі конкретні суґестії, як, напр., про потребу спільного інформативного листка або бюлетенів, синхронізацію дій на міжнародному форумі, обмін матеріялами (актуальними для Европи), доповідями і доповідачками (основуючись на думках пань Остапюк, Вітошинської, Ребет, Козак, Митрович, Марченко та ін.).

З відбуттям конференції був пов'язаний ще й побут в Інтернаті „Рідної школи" й гостинність в їх домі при Ізаррінґ ч. 11. Хоча мгр Володимир Леник, директор Інтернату саме від'їздив з групою молодих мешканців Інтернату на вакаційну прогульку автобусиком, все ж він подбав про приміщення делегаток і гостей та передав їх під опіку заступниці Марійки Ковалишин та адміністраторки Ольги Драницької. Обидві молоді пані заслуговують на спеціяльну подяку за їх ввічливість і старання та добрі сніданки в привітній їдальні, яку вони так гарно пристроїли.

Інтернат, як українська установа, сповняє важливу ролю у вихованні не лише української молоді в Німеччині, бо там живуть також учні й студенти з інших країн. Тут міститься школа українознавства і садочок (світличка, яку провадить Оля Драницька), а в приналежнім клюбі сходиться місцева молодь для розваги. Вправді ця установа користає з урядових субвенцій, і хоча молодь помагає вдержати порядок, все ж потрібні були б додаткові фонди для переведення уліпшень (пр. доповнення урядження садочка) або у формі стипендії тощо. Може українська громада Америки, зокрема колишні мешканці Мюнхену й довколішніх таборів — із сентименту — хотіли б причинитися до фінансової піддержки цієї мюнхенської установи (адреса: Ukrainischer Schulverein „Ridna Schkola" e.V., 800 Munchen 40, Isarring 11).

Конференція в Копенгагені — 1980

Присутність представниць жіночих організацій Европи дала добру нагоду обговорити про потребу участи українських жінок на Світовій Жіночій Конференції — в половині Жіночої Декади при Об'єднаних Націях, — що назначена на 14 до 30 липня, 1980 року. Місце конференції — Копенгаґен, Данія, в „Белла Сентер".

Користаючи з вільного часу після ранньої сесії, друга відпоручниця Екзекутиви СФУЖО мгр Дора Рак поінформувала про міжнародні пляни і підготовку до Світової Конференції, яка матиме за підтему три ділянки: Праця-Освіта-Здоров'я. Комісія Декади при референтурі зв'язків СФУЖО (реф. Еля Процюк) також накреслила початкові пляни, в який входить проєкт створення української підготовчої комісії в Европі, завданням якої було полагоджувати необхідні справи на місці (напр., підшукувати українських мешканців в Данії і нав'язувати з ними контакт, піднайти приміщення, приготовити виставки, увійти у зв'язок з місцевою комісією конференції тощо)). Проєкт знайшов зрозуміння і піддержку делегаток, а під час дискусії пані Марія Митрович, Ніна Марченко, Ольга Вітошинська, Дарія Ребет й інші поінформували про зв'язки у своїх країнах, які можуть придатися в 1980 році. Участь українських жінок у Світовій Конференції дуже складна, бо СФУЖО не має своїх офіційних делегаток, а щоб дістатися на сесії, треба хіба стати членом чужої делегації як „обсерватор", а також треба буде постаратися про акредитацію до пресового інформаційного бюра конференції. В групі неурядових організацій (т. зв. NGO) маємо представницю в М-М-М (Mouvement Mondial des Meres), користаючи з досвіду набутого в часі Мехіканської Жіночої Конференції 1975 року, можна перевести на місці відповідні акції, дарма що формат конференції не передбачує т. зв. „Трибуни", що була доступна (часом пробоєм) для всіх.

У висліді дальших розмов, на по-конференційнім засіданні в дні 3 червня 1979, для закінчення деяких справ, устійнено тимчасовий склад европейської підготовчої комісії, до якої увійшли пані: А. Остапюк і Н. Марченко (Великобританія), С. Сидор (ОУ Бельгія), М. Митрович і О. Вітошинська (СУФ), В. Смерека (Т-во ім. О. Теліги, Англія), Ірина Спех (ОУЖ Нім.). Пані Штайнер входить з уряду до Комісії, до якої можна буде доповнити членів від інших організацій, якщо зайде потреба, яка працюватиме згідно з інструкціями Екзекутиви СФУЖО.

З'їзд ОУЖ Німеччини

Управа Об'єднання Українських Жінок у Німеччині продумано заповіла свій З'їзд на 3-го червня 1979 року, щоб дати змогу своїм делегаткам прислухатися до конференції СФУЖО, яку заповіджено на 2-го червня 1979.

Цей 12-ий з черги делегатський З'їзд, присвячений тридцятип'ятиліттю Об'єднання, відбувся в домі Українського Вільного Університету при участі 19 делегаток із сімох Відділів та членів і гостей (разом 42 особи).

Після вступних церемоній, які перевела голова п-і Ольга Штайнер, вибрано провід в складі: Валентина Терещкун з Гановеру — голова, Орися Яримович — секретар, Анна Мирошниченко і Наталія Зубенко — члени, а на почесну гостю запрошено п-і Ліду Дяченко, представницю Екзекутиви СФУЖО.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1979 РІК

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ Ч. 311 І Ч. 185

ВІДДІЛИ ч. 311 і ч. 185 вирішили об'єднатися в один Відділ ч. 311, в місцевості Джесуп, Па. із секретарем Катериною Федірко. Злука утверджена з датою 30-го червня 1979 року.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Матвіїв Теодор Ґ.
7 Борчик Дійн Й., Лансі Н.
20 Гайдукевич Олександер Б.
22 Ратайчук Карі Ч.
32 Микицей Наталка.
44 Гнатів Іван Т.
47 Блек Дуглас І.; Ландгрін Дейвід І. мол., Рона І., Юдит А.; Флюк Стейсі Л., Стефан Ч. мол.
52 Зелінський Матвій С.
54 Бамбер Адріяна О.
56 Месрс Раймонд, Йосиф.
63 Ріко Шеррі Л.
78 Петрунцьо Мелінда М.
94 Неганів Марко Ю., Микола Б.
102 Митросевич Джаклин М.
120 Докманович Дженіфер М.
125 Кашул Дебора А., Лаура А., Сусанна А.
153 Белінський Кара Д., Алексіс Н., Христофор Н.
163 Колодій Дарія.
171 Шпак Христина.
173 Вітзман Йосиф М.
191 Плекан Брюс М.
211 Гірак Адріяна Г.
212 Дебаррі Таня М.
216 Кілпатрик Петро Ґ.
217 Сидор Річард Ф. мол.
230 Сиванич Куртній.
234 Рибак Маркіян Г.
268 Скафонс Марко Р.
285 Андрієнко Христина.
292 Калиновський Ґеральд.
295 Мілкович Здравко.
307 Карапетян Мара Е.
311 Малгензі Марко; Федірко Михайло.
320 Міллер Юрій В. мол., Іван А.
347 Марандіно Саріно Л.
353 Трач Роман.
373 Клінтон Стефанія Р.
379 Сачавський Михайло В.
381 Гудок Христина В., Еліза А., Юрій Т.
399 Кучма Адріяна Р., Марко А.
422 Конан Меган А.
423 Атановський Лариса, Турула О.; Ґінісі Елисавета.
458 Шудлик Михайло.
479 Гаврилюк Дарія С., Лончина Орися А.
490 Пасічник Данило С., Катерина М., Михайло І., Павло А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
52 Загайкевич Патриція Л., Сем С.
102 Шуст Дарія.
146 Ґріффіт Маглаг.
171 Борис Євгенія.
237 Лакуш Варвара А.; Пастушек Андрій І.
247 Ковальчук Петро П.
266 Середенський Катерина А.
316 Сипіян Ширлій А. 2.
364 Ґос Катерина.
402 Кожушко Данило І., Ірена М.
490 Лион Іван Т., Маргарита А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
22 Задорожний Томас А.
171 Галупка Марлен.
311 Карачіло Текля.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
22 Забитко Марія Е., Петро М.
42 Микиш Сандра М.
121 Гайдук Ерік І.
134 Смородський Ольга.
204 Орел Петро.
295 Мілкович Здравко.
323 Якоб Меліка Д., Микола М.
336 Фегар Христофер А.
353 Джус Люба.
361 Поп Гелена А., Наталка К.; Гаталак Марко Ю., Христина Б.
371 Мак Лоретта Д.; Нишіт Данні, Марґарита.
423 Ґеніс Елисавета Х.
432 Івасиків Андрій С., Іван Д., Марія О.; Мицик Ірена, Марта О., Христина М.
445 Барратт Анґеля, Шейн; Боднарчук Михайло А., Трасі А.; Голт Леслі А.; Лоден Бріян, Іванна, Патрик; Піллон Кандіс.
494 Кух Лаврі; Симчич Марко А., Філіп І.; Шевчук Давн М., Марко.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
185 Карачіло Текля.
253 Лехман Марко Е., Михайло.
423 Задорожний Томас.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
295 Мілкович Саван.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
42 Бурбан Богдан, Василь, Марія Л.
57 Врайт Джеймс; Дівіней Дженіфер Е., Ерік Дж.
94 Андраш Анна.
102 Шуст Дарія.
146 Ґріффіт Маглаг.
171 Ґреш Ґеня М.
237 Лакуш Варвара А.; Пастушек Андрій І.
266 Середенський Катерина А.
292 Марців Михайло.
316 Сипіян Ширлей А. 2.
356 Клачинський Христофор Д.
364 Ґос Катерина.
402 Кожушко Данило І., Ірена М.
473 Кошарич Роман.
490 Лион Іван 2, Маргарита А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Кмета Андрій.
14 Кравчук Микола.
15 Кічоровський Роман Н.
57 Яремко Василь.
63 Луковський Василь Т.
78 Савчак Михайлина М.
94 Снитко Галина.
114 Костинюк Марія У.
121 Гончар Іван.
127 Завадівський Діяна Г.
130 Білейчук Михайло П. мол.
139 Сорока Леся, Марія, Стефка.
147 Кузьмак Роман В.
153 Пітт Григорій.
194 Воловодюк Христина.
204 Іїтін Юрій мол.
221 Шевчик Марія О.
240 Клек Юліян Е.
270 Ридер Марія Е., Вінсент М.
292 Руб Анна М.
303 Питльований Марія Е.
321 Кухта Гелена.
334 Вакут Богдан І.
358 Гірко Лінда М., Михайло Й.
371 Міз Христина А.
379 Білоцеркович Володимир.
385 Козак Надія Л.
414 Козюпа Люба П.; Телюк Христина А.
427 Кіта Катерина Й.
437 Ґузиляк Дмитро П.
450 Сушків Андрій А.
452 Попик Михайло Р.
490 Модровський Роберт Ф.; Франк С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
3 Сухорський Патриція; Сенчій Сусанна Е.
16 Смолій Джо А., Лавра Е.; Козінчак Маріян, Флоріян.
94 Бордин Роза А.; Мельник Василь М.; Павл Джефері М.
109 Морріс Меланія І.
114 Козій Олег; Веннерберг Марія А.
121 Капшо Роберт.
131 Сербу Гелена, Іван.
177 Гумляк Карен М., Лорі А.
191 Лоцькі Іван, Петро П.
221 Дудич Катерина Л., Анна М.
230 Савицький Ірена З.
243 Куць Богдан.
245 Роговий Ярослав, Павло Ф.
292 Сандрик Патрик І.
320 Рад Орест В.; Ніщук Василь Р.; Шей Іван Т.
334 Дмитрів Кенні М., Михайло Е.
358 Вирста Террі Р.; Паливода Катерина А.; Пакула Джімі М.
379 Зґоба Стефан.
383 Ґрозінська Михайлина; Мартинюк Томас.
385 Кучварський Богдан.
429 Персон Павля Д.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
175 Черняк Марко.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Мартинюк Іван В.; Добертій Нансі Р.
7 Борчик Дебора І.
14 Семенюк Дарія С.
22 Ратайчик Томас С.
32 Міщук Надія; Пітулець Михайло; Савчук Пеггі І.
42 Ключівський Юрій.
48 Волянський Стефан; Радченко Григорій, Катерина.
57 Яремко Василь мол.
59 Базилюк Йосиф; Комар Ірена.
63 Гойда Варвара Ґ.; Ліяс Томас Е.; Луковський Василь Т.; Сінавський Володимир.
70 Ясінський О., Лінда М.
83 Мішисин Анна, Андрій.
85 Маріно Дебра А., Рекс А.
90 Нодич Михайло А.
94 Березюк Мирон; Курсісвич Елфріда 2; Неганів Богдан, Христина, Христофор Л.; Палаташ Олександер; Сас Роман Т.; Хрін Андрій.
106 Васильків Василь; Зенчак Олекса; Левун Осип, Софія; Ліхтер Степан.
112 Федак Марія П.
123 Литвінський Долорес Е.
125 Кашул Василь Н. мол., Томас В., Христина.
153 Зулак Роман В.; Келбас Сильвестер; Копанайко Роберт; Стойко Роберт Б. 2.
158 Рейнарович Марія.
162 Васильків Дмитро, Станіслава.
163 Лупан Йосиф Т.; Колодій Романа.
168 Трухон Карол.
169 Траср Іван Г.
174 Кузьмин Василь 3, Розанна С. 2.
180 Галамай Ігор В.
183 Василина Роман М.; Пардон Ірена.
184 Слузаль Софія.
191 Ракочий Арета І.
200 Васло Данило.
216 Здрок Карол, Олександер.
217 Мельник Юрій; Сідор Річард М.
238 Діяк Тарас.
239 Ходак Роман.
240 Клек Юліян; Моцьо Ольга.
295 Мількович Бранко, Мара, Саван.
316 Іванів Микола; Панкрат Юрій А.; Юрчинський Еміль.
327 Радзюл Михайло, Ніна.
345 Семенюк Марія.
347 Сесок Ґеральдіна А.
353 Трач Іван.
361 Д'Агустіно Евелин.
362 Флунт Ігор Ґ.
371 Бонакорса Леонард.
375 Брикович Теодосія.
378 Прієст Дороті І.
379 Потрабія Микола, Параня; Сливка Володимир.
381 Говарт В. Іван; Гудок Іванна, Томас А.; Ідельман Аллен, Марко І.; Левін Голій Ґ.; Шварц Алан Б.
399 Косюбенко Надія.
406 Костик Михайло.
409 Фокс Ольга, Сміт Рут І.
414 Козюба Люба; Телюк Христина А.
422 Сарабун Чарлс С.
427 Головач Ольга.
432 Бонк Роман І.; Волошин Леся; Деркач Петро д-р; Ґудзівський Роман; Грицина Роман; Самкой Христина; Чорній Ґеня М.
434 Гук Єлисавета; Приступа Катерина.
436 Вербовецький Михайло Г.
445 Голінка Ігор; Кмет Петруся.
461 Піддубрівна Анна.
465 Чума Михайло; Білоган Марія, Стефан.
467 Ґвіздос Джеймс А.
473 Таратула Іванна.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
45 Нагурний Ірена.
47 Падуснак Стефан*.
92 Крохмаль Михайло.
96 Гаркей Стефан*.
106 Боберський Ольга.
138 Смик Стефан*.
206 Топороський Іван*, Франциська.
234 Костій Стефан*.
240 Д-р Крив'як Ярослав; Кмет Володимир О.
241 Феррер Кіін С.*.
247 Ковальчук Тарас*.
254 Мельник Стефан, Ірена.
325 Стейка Л.
354 Чехут Христина Т.
361 Гірняк Йосиф*, Олімпія; Чехович Параска, Богдан.
362 Форостяк Константин.
419 Воробій Петро.
437 Д-р Федина Андрій*; Лещинський Василь*, Анна.
442 Оларник Анна.
503 Сопрунюк Віктор*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
22 Задорожний Ірена, Петро 2.
114 Драганчук Микола.
153 Шуль Михайло, Роза.
162 Сорочанюк Євдокія; Стахів Михайло А.*.
171 Оленкевич Дарлен 2.
311 Кіцера Іван*, Катерина; Матічак Іван*; Романяк Іван*; Романишин Михайло; Телех Самуел*; Файф Юлія.
322 Чехут Христина Т.
347 о. Коваленко Віталій В., Віра А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
354 Назарук Ольга.
356 Жук Стефанія.
368 Д-р Цегельський Юрій М.
397 Ґенгало Петро*.
439 Сліпенький Юрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
175 Черняк Марко*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
34 Одарченко Олександер; Філчагіна Елена.
63 Одрей Марта М.
94 Тарнавський Олесь*.
127 Дроздовський Василь*.
143 Рило Хима.
156 Гнатів Василь*.
157 Орищук Лідія Н.
161 Ясінський Станлей*; Джула Флоренс.
204 Сильвестер Софія.
230 Хорос Елисавета.
240 Лобай Катерина.
254 Юрчишак Богдан.
277 Неймич Анна.
323 Біян Петро І.*; Дженсін Анна.
353 Джус Люба.
361 Гаталак Іванна, Роман*, Теодор.
371 Мак Богдан М.; Саллс Мадален; Тарнавська Анна.
372 Якубович Стефан А.*.
407 Гуменюк Анастасія.
432 Івасиків Елса Л., Мирослав*; Мицик Модест Д. д-р 2, Тарас Р.*; Горська Єфросина; Тимок Володимир*; Черін Олесь.
434 Приступа Катерина С.
436 Вербовецький Михайло Г.*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
106 Драганчук Микола.
170 Шуль Микола.
185 Кіцера Іван*, Катерина; Матічак Іван*; Романюк Іван*; Романишин Михайло; Телех Самуел*; Файф Юлія.
194 Стахів Михайло А.*.
206 о. Коваленко Віталій, Віра А.
253 Лехман Володимир.
354 Чехут Христина Т.
423 Задорожний Ірена, Петро 2.
455 Шуль Роза.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
19 Пенкальська Ярослава.
45 Нагурний Ірена.
92 Крохмаль Михайло.
96 Гаркей Стефан*.
112 Болек Сусанна.
123 Бак Михайло.
139 Панас Ярослав*, Йосиф*.
140 Костов Марілин.
158 Рейнарович Марія; Борисенко Анна.
170 Пахольчук Марія, Орест*.
191 Фомук Клейр 2, Гарольд*.
200 Ренавд ФранциС*, Марта.
206 Топороський Іван*, Францис.
234 Костій Стефан.
239 Паулсон Дарія І.
240 Д-р Крив'як Ярослав; Крисків Катерина.
241 Феррер Кіін С.*.
247 Шведа Василь І.*.
327 Білоус Іванна Р.
330 Ілиів Михайлина Т.
342 Ровланд Анна М.
348 Орландо Карол І.
361 Гірняк Олімпія, Йосиф; Чехович Богдан, Параскева.
373 Садовський Микола.
374 Ленів Олександер М.*.
382 Рудіман Петро*.
434 Дворчак Ярослав*.
437 Лещинський Василь*, Анна.
442 Оларник Анна.
448 Сербин Іван*.
484 Фалінська Катерина.
503 Сопрунюк Віктор*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Бах Стефан*.
25 Кейс Олександра.
47 Білецький Марія.
84 Вісновський Джон*, Карол.
105 Німилович Тетяна.
121 Вакулік Честер*.
194 Береза Герта, Михайло.
204 Береза Марія З.
221 Арлінський Іван*.
233 Гаркаш Гаррі.
256 Добрія Стефанія.
267 Ґенда Іван.
270 Ридер Павліна М.
316 Димкар Михайло; Зарецький Михайло Д.*.
327 Линік Оксана.
328 Боднар Дарія М.
361 Баран Ольга; Малицька Марія.
375 Брикович Теодосія.
432 Цвяк Семен*; Дорош Стефан Г.*.
434 Добровольський Йосиф*.
469 Кені Карл І.*.
471 Горнофлук Стефан*; Зазуляк Василь*.
473 Семенюк Ілля*.
481 Кейс Елеонора П.
287 Васік Катерина.
289 Кругляк Іван.
290 Вйницька Емілія.
291 Наконек Леон*.
292 Мордованець Василь; Іваників Володимир; Захарчук Марта.
295 Баніт Йосиф.
305 Вісловський Гаррі*.
316 Бреславський Карло.
319 Калінська Анна.
325 Смитаник Анна.
339 Бас Юстина.
345 Малайчук Константин.
348 Платенак Анастасія.
353 Лех Марія.
361 Катсавакіс Юрій.
368 Пуцило Розалія.
375 Дубик Емілія.
397 Бойчук Ярослав.
412 Якобчук Наталка.
418 о. Микитин Юліян*.
432 Хемій Катерина.
485 Сидор-Чарторийська Богданна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Вільчак Дмитро.
22 Галушак Делія, Руссель*; Канія Софія.
25 Нинка Нестор*.
29 Яхван Іван*.
42 Новацький Нансі.
48 Павлик Степан.
78 Суховицький Олександер І.*; Стар Кларенс Ф.*.
84 Ванат Марія.
88 Д-р Барусевич Микола.
90 Нодиш Георгіна.
112 Савчак Елсі.
113 Бурик Ісабелля.
114 Козій Христина, Ігор*.
120 Кленович Віра.
131 Сербу Василь.
141 Віткович Йозефа, Петро; Лехолат Антін; Рубій Василь, Гелмут*.
143 Ґрабінська Анастасія.
155 Детер Марія.
168 Бурдзяк Марія.
194 Мельник Євген*, Ірена.
230 Сиванич Стефан; Гатфілд Катерина Е.
245 Голінко Микола*.
256 Фігурна Кліма.
259 Струзик Клавдет.
284 Кавалер Антоній В.
291 Шубровський Ґеральдіна П.
295 Д-р Мацьків Теодор.
327 Бродін Михайло Б.*.
328 Дуб Гелена.
335 Кохарський Михайло*.
341 Бзюк Микола.
347 Романюк Марія.
350 Підгірний Анастасія.
361 Руснак Анна.
385 Жовнірович Леся.
422 Мигасюк Адріян О.*; Ярослава А.
430 Кузьмович Трувор В.*. Марта Д.
469 Чорномаз Карпо*.
502 Огенчук Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
194 Д-р Заклинський Орест.
439 Бордун Богдан*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
362 Кушнір Поліна.
451 Завгородний Еріка, Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
7 Петрецька Марія.
8 Мандзі Антоніна.
32 Галиняк Дмитро*.
33 Угринчак Анастасія.
39 Бондар Анастасія.
50 Кацур Катерина.
59 Папроцький Бессі.
83 Войчишин Михайло*; Опришко Анна.
94 Мельничук Федор; Стопчий Іван*.
96 Березонський Михайло*.
102 Біганоський Ярослав*; Стадник Іван.
112 Худіо Катерина.
114 Бережан Володимир.
140 Ткачик Стах.
147 Мешко Петро.
151 Мешко Петро.
156 Ґера Михайло.
158 Кіт Михайло; Лукіянський Федір.
161 Ощипок Параска; Коваль Іван мол.
175 Аполонів Анґеля.
204 Гупало Марія.
206 Пророчок Анна.
218 Бакер Чарлс В.*.
221 Струс Микола; Думич Микола; Пітух Дмитро.
223 Леськів Микола.
226 Помилюко Клавдія; Смал Люба.
251 Костів Едвард А.*.
259 Феркалюк Едвард*.
270 Фроняр Марія.

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Ретайчик Томас С.
32 Міщук Петро; Пітулець Михайло; Савчук Пеггі І.
83 Мішисин Андрій, Анна.
94 Крусієвич Елфрійде.
105 Німилович Тетяна.
106 Асеведо Іванюк Марія; Іванишин Микола; М'якуш Ігор, Ірена; Чорній Марко.
116 Корчмарик Остап В.
123 Девіс Джейк Р. стар.
158 Степаник Христина.
174 Шамрай Іван.
180 Галамай Ігор В.
200 Васло Данило.
239 Ходак Роман.
240 Клек Юліян; Моцьо Ольга.
245 Кревсун Гаррі.
290 Блашків Ігор.
327 Радзюл Михайло Т., Ніна.
353 Трач Іван.
371 Бонакорса Христина.
399 Косюбенко Надія.
465 Білоган Марія, Сефан; Чума Михайло.
473 Таратута Іванна.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
27 Кипкар Станислав М.*.
47 Падуснак Стефан*.
76 Янів Марко.
94 Клід Богдан В.*.
397 Луцишин Юрій В.
439 Криштальський Василь*.
489 Ду Фресн П'єрр М.*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
162 Сорочанюк Євдокія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
10 Сабат Джеймс*; Турко Іван Г.*.
22 Томчук Черил Б.; Піда Варвара.
51 Роздольський Надія, Юрій*.
76 Нагнибіда Оксана, Семен Т.*.
82 Самокишин Микола.
83 Юнгаріян Катерина.
127 Білий Михайло І.*.
204 Зварич Ігор П.*.
240 Лобай Катерина.
253 Глушевська Оксана.
277 Стефанів Андрій*.
372 Якубович Стефан А.*.
414 Кучірка Джанет, Теодор*.
432 Ввришин Михайло*, Гелен; Гичка Славка; Мицик Модест Д.*.
464 Лазор Богдан*.
479 Рудницька Ірена І.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
383 Гуско Михайло*.
432 Кіпибіда Бронислав.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 30-го червня 1979 р.):

Кляса 1-га	381
Кляса 2-га	184

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 18	3,590
Кляса Е 20	4,858
Кляса Е 65	332
Кляса Р 20	6,924
Кляса Р 65	131
Кляса ТР 65	361
Разом:	16,761

Вісті Спілки Українських Журналістів Канади

По загальних зборах Спілки Українських Журналістів Канади, які відбулися 30-го травня ц. р., новообрана управа на своєму засіданні 25-го червня уконституувалася так: В. Дідюк — голова, З. Зварич — заступник голови, М. Гавриш — секретар, П. Наумчук — касир, А. Бандера — референт зовнішніх зв'язків, І. Макарик-Заяць і М. Липовецький — члени; Контрольна комісія: мгр Є. Мастикаш, ред. В. Солонинка і Я. Заяць.

Тому, що деякий час із різних причин сповільнено або перервано зв'язок нашого членства з Управою, просимо всіх членів по можливості якнайскоріше подати нам свої адреси. При цій нагоді просимо вирівнювати залеглі членські вкладки-річно 2 доляри. Висоту членської вкладки на 1980 рік Загальні Збори схвалили у висоті 4-ох долярів річно. Усіх журналістів зацікавлених працею СУЖК, які хотіли б стати її членами, просимо виповнити заяву вступу в члени, яку можна одержати в Управі. Щиро вітатимемо в наших рядах зокрема молодших колег.

Уже нав'язано зв'язок із СУЖ Америки в справі відновлення праці нашої міжкрайової Федерації, відбуття спільного з'їзду і видання 14-го числа „Українського Журналіста". Пороблено теж заходи для зактивізування нашого членства в Едмонтоні, Вінніпезі і Монтреалі. У повакаційному пляні праці намічено: ширші сходини членства, дискусійні вечори-панелі, та підготову до відновлення популярних досі „Равтів Преси".

Роля української преси, радіових пересилань і телевізії в житті українських громад і всієї спільноти в Канаді безспірно велика і відповідальна. СУЖК — це частина нашої громади, член КУК, СКВУ. Українські (засоби масового зв'язку тісно пов'язані з українською громадою, цікавляться її проблемами, хочуть інформувати про все, творити громадську думку-настанову і т. п. Однак, самого нашого бажання ще замало. Часто чуємо нарікання що, мовляв, наша преса не пише, про те чи інше, не інформує, редактори не приходять на наші імпрези і т. п. Це може, частинно і правда. Але є інша сторінка. Дуже часто наша преса навіть не знає про таку чи іншу імпрезу. А, коли навіть припадково редактор довідається і піде на неї, то часто не тільки, що не знайдеться для нього місця, щоби міг зробити нотатку, але часто буває, що йому просто заявляють — „Немає місця!". Тому, не нарікання, а співпраця! Коли громада буде пам'ятати про пресу, а тоді преса напевно пам'ятатиме про неї.

Адреса СУЖК: Association of Ukrainian Journalist of Canada 140 Bathurst Str., Toronto, Ontario, Canada M5V 2R3. Tel.(416) 366-9350

Управа СУЖК

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 30-го червня 1979 р.):

Старий рід забезп.	31
Кляса О	158
Кляса Т	1,877
Кляса W	11,332
Кляс Р 20	12,829
Кляса Е 20	9,673
Кляса Е 65	2,675
Кляса Р 65	1,625
Кляса DP 60	213
Кляса DP 65	735
Кляса ADD	6,790
Кляса Т 10	211
Кляса Т 5	37

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р 20	500
Кляса Е 20	310
Кляса Р 65	17
Кляса Е 65	41
Кляса Е 18	4
Разом:	49,058

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го травня 1979 р.):	22,158	57,589	6,776	86,523
Активні члени: (Приріст у червні 1979 р.):				
Нові члени	68	127	33	228
Прийняті наново	16	48	7	71
Прийняті з перех. листами	3	20	1	24
Зміни кляс забезпечення	—	5	—	5
Прийняті з Деп. Молоді	—	1	—	1
Разом:	87	201	41	329
(Убуток у червні 1979 р.):				
Суспендовані	39	36	25	100
Відійшли з перех. листами	4	18	—	22
Зміни кляс забезпечення	1	5	—	6
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	—	61	—	61
Вибрали гроші	24	44	—	68
Відійшли з випл. п. сум забез.	39	30	—	69
Виплатили вповні вкладки забезпечення	39	49	—	88
Відійшли на част. випл. забез.	—	2	—	2
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	3	—	3
Вигасла важність забезп.	—	2	2	4
Разом:	147	250	27	424
Члени, які випл. вкладки: (Приріст у червні 1979 р.):				
Виплачене забезпечення	39	49	—	88
На безпл. продов. забезп.	18	25	—	43
Разом:	57	74	—	131
(Убуток у червні 1979 р.):				
Померли	—	21	—	21
Вибрали готівку	13	16	—	29
Повернені в актив	3	9	—	12
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом:	21	51	—	72
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем червня 1979 р.	22,134	57,563	6,790	86,487

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за червень 1979 р. суспендованими, можуть бути **ПРИЙНЯТІ** наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1979 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділі УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1979 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	83.11	158	673.40	328*	313.18
3	161.39	161	1,150.88	330	458.56
4*	72.08	162*	419.01	331	44.14
5	1,839.78	163	530.83	332	130.02
6	573.69	165	154.55	333	150.01
7*	484.73	166	142.44	334	424.79
9	130.63	167	23.31	335*	166.47
10	88.57	168	312.70	336	1,459.38
11	112.85	169	348.51	337	622.50
12	136.10	170	1,156.27	338	399.33
13	1,747.43	171	949.40	339*	574.55
14	1,603.14	172*	391.87	340*	307.81
16	446.19	173	817.41	341	980.82
17	243.39	174	1,440.05	342*	1,285.79
19	228.29	175	767.91	344*	817.82
21*	103.62	176*	287.19	345	963.18
22*	1,711.01	177	313.77	347	644.23
23	279.78	178	263.86	348	427.34
24	69.55	179	167.68	349	1,382.81
25	2,459.36	180	350.55	350	865.17
28	39.81	182	931.11	352	633.87
29	202.02	183	977.07	353	1,082.15
30	88.89	184	502.46	354	317.43
31	79.92	185	16.86	355	380.91
32	1,600. 91	190*	11.58	356	692.76
33	280.80	191	1,555.28	357	4.35
34	257.20	192	940.33	358*	1,489.36
35	542.34	193	10.31	361*	1,509.52
36	214.70	194	2,446.16	362*	517.50
38	390.86	195	7.56	363	26.17
39	1,285.05	196	8.24	364	1,205.21
41	7.52	200	1,217.58	367	691.97
42	1,980.22	201	15.56	368	433.03
43	248.82	203	233.91	369	214.66
44*	247.03	304	2,711.55	370	594.32
47	1,822.83	205*	83.82	371	1,265.09
48	787.50	206*	1,640.83	372	1,325.01
49	187.80	207	75.42	373	221.23
51*	1,649.21	209	171.02	375	1,456.56
52	110.85	211*	292.78	376	12.30
53	1,000.00	213	264.73	379	3,280.52
54	179.42	214	468.15	380	84.17
55	549.56	215	8.56	382	225.42
56	803.21	216*	1,705.60	383	972.00
57	695.13	217	1,530.95	385	1,220.77
58	122.75	218	311.03	386*	434.29
59	895.45	219*	449.10	388	307.74
62	189.13	220	724.88	390*	46.03
63	1,813.42	221	2,046.58	394	93.68
64	137.46	223	290.42	397*	1,332.39
65	255.26	224	374.24	399*	1,357.03
67	88.32	228	6.40	402*	610.89
69	232.26	230	1,375.19	403*	145.27
70	655.59	231*	474.22	404	56.24
71*	500.00	233	968.87	406	474.09
72	21.45	234	1,164.44	407	1,052.64
73	48.21	235	747.00	409	270.06
75	308.54	236	351.86	411	200.39
76	645.40	237	276.59	412	61.18
78	642.71	238	1,537.84	413	182.99
79*	189.62	239	552.98	414*	2,181.27
81	230.94	240	2,934.23	417*	10.00
82	271.41	241	147.00	418	769.52
84	88.55	243*	565.55	419*	188.63
85*	450.72	244	5.28	421	501.34
86	582.24	245*	2,761.07	422	880.84
87	70.33	247	281.34	423*	3,457.22
88	1,143.06	248	55.26	424	984.75
89	241.82	253	562.55	425	43.19
90	362.22	256*	135.12	427*	955.04
91*	170.81	257*	918.60	429	27.36
92	73.41	258	9.60	432*	8,573.39
94	6,202.34	259	445.11	433	24.43
96	906.11	261	1,169.12	435	166.99
97	110.21	263	93.73	437	1,313.92
98	62.56	264	132.32	438	114.70
99	248.75	265	265.56	439*	2,352.01
100	77.65	266	1,373.90	440*	704.75
101	14.39	267*	744.74	441	790.39
102	1,041.71	268	454.96	442	641.23
103*	228.87	269	127.96	443	57.00
104	298.48	270	657.05	444*	1,014.57
105	342.15	271*	621.60	445*	823.12
106*	1,640.64	274*	267.93	446	67.58
107	110.61	275	129.12	448	280.94
109	142.92	276	473.93	450	708.09
110*	78.00	277	1,210.48	451	510.40
112	780.58	278	190.05	452	578.47
113	562.41	279	36.13	453	44.59
115*	1,020.68	280	117.32	454*	155.86
116	611.04	281	686.21	456*	487.97
119	113.87	282	116.99	457	656.40
120	966.04	283	569.24	458	2,775.42
122	83.41	284	174.94	459	120.00
123	409.32	285	285.17	461*	37.17
124	117.25	286	371.15	462	756.50
125	375.39	288	35.34	463*	789.34
126	51.84	289	561.63	464	781.78
127*	2,972.31	290	302.85	465	2,068.46
128	566.31	291*	319.87	467	103.07
129*	19.08	292	3,078.11	468*	465.00
130	212.40	294	23.10	469	478.90
131*	664.51	295	614.38	470*	18.51
133	1,160.11	296	95.56	471	1,644.74
134	53.65	297*	63.56	472	354.06
135*	34.60	299	71.77	474	264.25
136	251.34	301	400.99	475	103.97
137	330.65	303	28.25	476	78.88
138	100.84	304	1,014.01	477	61.11
139*	476.39	305*	705.12	479	265.01
140	78.21	306*	321.31	480*	206.21
141*	29.86	307	1,321.03	481	364.26
142*	715.97	308	10.83	484	998.52
143*	342.35	309	8.59	485	45.96
144	232.51	311*	16.94	486*	413.31
145	65.90	312	73.67	487	149.94
146*	1,715.59	313	70.39	488	70.08
147*	1,927.99	316	2,751.53	489*	335.84
148	24.21	317*	327.35	490	274.63
149	51.04	318	91.80	494	485.07
151*	312.39	319*	181.73	496	89.70
152	79.89	320	1,001.46	497*	288.80
153*	2,747.58	321	493.40	501	35.53
154	178.83	322	37.31	502	581.34
155	1,743.10	323	406.30	503	188.08
156	450.56	324	253.03	504*	375.20
157*	142.21	325*	828.43	505*	223.56
				506	379.27

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення $232,911.44

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
6	27.60	170	43.55	349	39.10
7*	3.20	172*	48.50	350	21.60
10	126.30	173	46.70	353	88.70
13	24.40	174	101.75	358*	20.95
14	68.05	180	33.00	361*	13.45
16	30.95	182	13.90	362*	18.80
17	2.90	183	14.00	367	56.00
19	50.00	184	6.70	364	37.60
21*	18.80	191	18.00	371	32.65
22*	129.70	200.	18.80	375	54.60
25	18.15	204	74.90	383	9.20
32	29.20	205*	12.20	385	118.40
34	9.20	206*	63.45	394	2.90
38	4.80	209	12.60	397	18.80
42	96.00	211*	22.00	399*	45.80
43	9.20	214	60.00	402*	41.20
44*	2.20	216*	9.20	403*	15.20
47	99.40	218	43.00	407	158.90
51*	63.20	219	22.25	411	12.20
55	30.30	220	1.70	412	12.20
59	111.60	221	20.60	414*	89.80
62	.85	230	13.55	418	106.85
70	9.20	231*	39.15	419*	12.05
75	2.80	233	94.75	421	14.00
76	24.80	234	1.25	422	9.60
78	36.15	238	9.20	423*	15.20
84	7.80	240	203.15	424	20.00
88	1.10	241	9.20	427*	7.65
89	106.40	245*	40.00	432*	113.55
90	19.95	247	1.00	433	9.20
94	104.35	253	12.15	437	27.35
96	10.05	257*	23.95	439*	107.05
102	18.15	259	22.00	440*	26.45
104	3.65	261	37.90	441	4.80
105	26.20	263	10.05	442	29.80
106*	50.00	266	16.40	443	10.95
107	46.40	267*	9.20	444*	60.70
110*	89.40	268	9.20	445*	65.30
112	4.80	269	10.50	446	3.20
115*	115.40	270	46.75	448	45.80
116	22.90	271*	6.70	450	6.00
119	15.20	277	166.75	452	9.20
120	44.95	278	20.20	454*	26.20
123	11.10	281	21.80	456*	43.75
124	1.70	282	5.65	458	32.20
125	11.00	289	11.00	461*	11.00
127*	198.60	291*	63.60	462	44.60
131*	10.90	292	23.90	464	16.40
133	31.05	295	11.00	465	111.25
136	12.20	297*	7.20	468*	13.60
138	4.55	303	20.20	469	11.00
139*	2.20	304	12.60	471	42.10
142*	8.80	307	50.00	472	8.80
146*	92.20	309	4.25	474	37.20
147*	250.60	317*	26.60	475	24.80
151	9.20	320	39.05	479	14.00
153*	6.20	325*	15.20	481	15.80
154	1.95	328*	1.70	484	17.15
155	22.15	336	48.10	486*	2.10
156	5.70	337	21.80	489*	4.80
157*	1.90	338	12.00	494	18.40
158	9.20	340*	44.90	497*	39.95
162*	33.00	341	33.65	502	39.20
163	9.20	344*	18.90	503	25.45
166	13.85	345	56.40	504*	28.00
168	1.00			506	12.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення $6,727.90

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЧЕРВНІ 1979 РОКУ

Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума
5	Боніш Йосиф	$ 1,000.00	268	Волошин Марія	500.00
8	Мандзій Антоніна	1,000.00	288	Чайка Юрій	1,000.00
27	Сенишин Антін	500.00	290	Вінницька Емілія	1,000.00
27	Сенишин Антін	500.00	292	Мордованець Василь	500.00
43	Карпа Анна	500.00	295	Антонюк Сем	500.00
57	Сташко Василь	500.00	312	Федина Марія	500.00
59	Навроцький Вессі	500.00	319	Цалінська Анна	500.00
83	Опришко Анна	1,000.00	320	Ярема Казимір	1,000.00
112	Юхта Анастасія	1,000.00	325	Смитаник Анна	500.00
114	Вережан Володимир	2,500.00	330	Суховій Стелла	2,000.00
116	Шандрук Ольга	500.00	336	Вуткевич Анастасія	500.00
125	Войтюк Іван	2,000.00	337	Захарків Анна	500.00
125	Войтюк Іван	1,000.00	350	Куривчак Стефан	1,000.00
125	Войтюк Іван Д.І.	1,000.00	350	Лема Ольга	1,000.00
127	Вережницький Олександер	500.00	353	Вілинський Наталка	500.00
131	Панчишин Ілля	250.00	353	Лех Марія	1,000.00
143	Кольба Юрій	1,000.00	364	Добромильський М	500.00
153	Манко Василь	5,000.00	371	Моссора Павліна	1,000.00
155	Хабрак Іван	500.00	379	Власенко Микола	500.00
156	Гера Михайло	500.00	379	Власенко Микола	500.00
175	Долотович Францес.	300.00	423	Панасюк Михайло	2,000.00
203	Корчій Филип	500.00	423	Петров Франціска	500.00
204	Вовчук Іван	500.00	423	Петров Франціска	500.00
218	Бейкер Карло В.	1,000.00	433	Турянський Михайло	500.00
220	Смолінська Анна	1,000.00	461	Радобенко Анна	200.00
220	Світенький Стефан	500.00	473	Ковальський Богдан	1,000.00
221	Струсь Микола	500.00	473	Стельмажук Анна	500.00
223	Леськів Микола	1,000.00	481	Клим Михайло	1,000.00
226	Помилюко Клавдія	352.00			
226	Смал Люба	500.00		**Разом:**	**59,602.00**
239	Тіно Франк А. мол.	10,000.00			
257	Костів Едвард А.	1.000.00			

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1979 РОКУ

Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума
6	Мурин Анна	$ 30.00	223	Корнова Параня	30.00
9	Нарадько Каро	30.00	239	Гарбуз Марія	30.00
27	Пеленська Софія	30.00	245	Дитиняк Євгенія	30.00
36	Максимців Анна	30.00	276	Петришак Василь	30.00
56	Солецький Іван	30.00	278	Воляйн Долорес	30.00
63	Одрей Андрій	30.00	281	Лотоцький Марія	30.00
76	Дребич Юрій	30.00	287	Прус Дмитро	30.00
86	Стецюк Іван	30.00	287	Назар Галина	30.00
86	Смеречинська Павліна	30.00	292	Шляпковський Стефан	30.00
96	Ольховий Микола	30.00	295	Українець Микола	30.00
105	Лазоришак Люба	30.00	295	Гарбар Стефан	30.00
106	Куціпак Йосиф	30.00	305	Осінчак Павло	30.00
106	Ляхович Стефанія	30.00	305	Стець Михайло	30.00
109	Шепеляк Марія	30.00	307	Чайківський Ярослав	30.00
114	Шамота Софія	30.00	352	Рудий Мартин	30.00
116	Шкурняк Михайло	30.00	361	Горішний Іван	30.00
130	Пужик Марія	30.00	361	Елиїв Михайло	30.00
144	Кадрина Гелена	30.00	361	Елиів Олена	30.00
155	Кічуля Вронислава	30.00	364	Небомук Анна	30.00
155	Прус Єва	30.00	364	Герман Анастасія	30.00
155	Савка Домініка	30.00	364	Мисик Юлія	30.00
158	Зозуля Марія	30.00	364	Шайн Роза	30.00
168	Космина Явдоха	30.00	367	Калинич Олена	30.00
168	Лябуза Анна	30.00	372	Яцусь Юлія	30.00
170	Микитюк Стефан	30.00	379	Мильниченко Христина	50.00
173	Клапцуняк Гаврило	30.00	397	Суржко Матвій	30.00
194	Гошовський Юліян	30.00	430	Маковська Вікторія	30.00
204	Бахусович Михайло	30.00	484	Лужний Ярослав	30.00
204	Вахусович Анна	30.00			
218	Сухар-Луцик Єва	100.00		**Разом:**	**$ 1,920.**
221	Фафендик Антін	30.00			
221	Куліш Стефанія	30.00			
223	Турель Іван А.	30.00			

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПРИБУТКИ ЗА ЧЕРВЕНЬ 1979 РОКУ

Членські вкладки		$ 239,668.84
Відсотки:		
Бондів	131,989.69	
Гіпотечних позичок	13,463.46	
Членських позичок	1,737.09	
Банків	5,451.05	
	Разом:	$ 152,641.29
Прибутки:		
Реальність в Кергонксоні, Н.Й.	40,939.45	
Книгарня й друкарня	76,073.39	
Перенос до Сирітського Фонду	2,000.00	
Звороти:		
Коштів телефону і друку	7.80	
Банкових оплат	3.00	
Загальних коштів кан. устаткування	150.00	
Податків від заморгеджованих реальностей	1,920.36	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення	9,951.04	
Премії за групове забез. працівників	135.34	
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	38.33	
Премії шпитального забезпечення	238.72	
Коштів інвестиції	50.00	
Стипендійної нагороди	500.00	
Коштів загальних подорожей	50.00	
	Разом:	$ 13,044.59
Різні прибутки:		
Пожертва до Стипендійного Фонду ім. Й. Волка	1,000.00	
Реасекурація	1,000.00	
З продажі Англ. Енц. Укр.	1,335.00	
	Разом:	$ 3,335.00
Інвестиції:		
Дозрілі бонди	469,030.11	
Сплачено гіпотечних позичок	53,656.33	
Сплачено членських позичок	4,257.63	
Продано друкарські машини	7.009.33	
	Разом:	$ 533,953.40
Разом прибутки за червень 1979 р.		**$1,061,656.46**

ВИДАТКИ ЗА ЧЕРВЕНЬ 1979 РОКУ

Виплата членам:		
Грошові звороти	19,871.21	
Дивіденда	526,835.22	
Посмертні допомоги	59,602.00	
За дозрілі вивінувальні грамоти	89,000.00	
Вкладки за дітей, яких родичі померли	186.04	
Допомоги з Фонду Братського	1,920.00	
Виплати з Сирітського Фонду	4,209.45	
Премії за реасекурацію	594.01	
Кошти конвенції	540.00	
	Разом:	$ 702,757.93
Видатки:		
На реальності в Кергонксоні, Н.Й.	52,661.32	
Друкарні і книгарні	79,700.96	
Організаційні видатки:		
Оголошення	1,414.25	
Лікарське бадання нових членів	217.00	
Винагорода обласних організаторів	4,506.33	
Кошти подорожей обласних організаторів	2,816.54	
Винагорода Відд. секретарів	10.20	
Винагорода Відділових організаторів	15,795.25	
Кошти обласних засідань	61.00	
Винагорода головного лікаря	750.00	
	Разом:	$ 25,570.57
Платні, забезпечення і податки:		
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	3.90	
Премії за шпитальне забезпечення працівників	1,077.64	
Пенсійна оплата працівників	604.93	
Платня головних урядовців	8,000.01	
Платня працівників	29,140.72	
Премії за забезпечення працівників від випадку	6,852.00	
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	10,256.97	
	Разом:	$ 55,936.17
„Свобода" за орган	48,600.00	
Загальні адміністративні видатки:		
Оплати до асекураційних урядів	760.00	
Загальні канцелярійні видатки	2,603.80	
Поштові оплати	2,575.44	
Обслуга машин	1,548.13	
Телефон	1,283.34	
Загальні кошти подорожей	3,147.63	
Кошти друків і приборів	3,639.94	
Кошти річного засідання	1,612.50	
Кошти актюар і статистики	8,596.90	
Банкова оплата за опіку над бондами	5,456.14	
Кошти канадської канцелярії	100.00	
Вкладки до Братських Конгресів	60.00	
	Разом:	$ 31,383.82
Різні видатки:		
Податки від заморгеджованих реальностей	49.84	
Відсотки від закуплених бондів	2,695.89	
Спортова акція	1,500.00	
Пожертви	5,550.00	
Стипендії	1,700.00	
	Разом:	$ 11,495.73
Інвенстиції:		
Капітальний ремонт на Союзівці	3,766.83	
Уділено позички на підклад грамот	10,117.09	
Закуплено бонди	101,875.00	
Закуплено електронічні машини	15,567.10	
Уділено гіпотечні позички	24,000.00	
	Разом:	$ 155,325.42
Разом видатки за червень 1979 р.:		**$1,163,432.52**

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем травня 1979 р.		377,465.46
Прибутки за червень 1979 р.:		1,061,656.46
	Разом:	$1,439,121.92
Видатки за червень 1979 р.		1,163,432.52
Разом готівка з кінцем червня 1979 року		**$ 275,689.40**

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо – очевидно — ці фотознімки нам надіслано

Лярисса Данчук, доня Джанет і Василя Данчук, нова членка 200-го Відділу УН-Союзу в Озон Парку, Н. Й. Вписали Ляриссу в члени УНСоюзу дідусь Володимир і бабуня Текля Данчуки.

Яніна Ковальчик, наймолодша членка 6-го Відділу УНСоюзу в Гейстінгсон-Гадсон, Н. Й., яку вписали в члени УНСоюзу батьки Андрій та Марія Ковальчики.

Михайло Іван Барабаш, син Лорейн та Володимира Барабашів, наймолодший член 266-го Відділу УНСоюзу в Амстердамі, Н. Й. Вписали Михайла Івана в члени УНСоюзу бабуня і дідусь Анна та Василь Барабаші. Ціла родина Барабашів є членами УНСоюзу.

Дінна Лин Кеван, доня Івана та Марії Кеван, наймолодша членка 20-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Мічіген.

Євген Іван Грибовський, новий член 133-го Відділу УН-Союзу в Нюарку, Н. Дж. Вписали Євгена в члени УН-Союзу його дідусь Ярослав та бабця Стефанія Леськів.

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 275,689.40	**Фонди:**	
Бонди	31,212,585.89		
Уділи	546,286.40	Забезпеченеві	$42,637,346.75
Гіпотечні позички	2,384,926.42	Братські	113,053.79
Позички на грам.	532,982.30	Сирітський	234,275.33
Реальності	701,064.84	Захисту	285,896.67
Друкарські і електр. машини	177,984.90	Наглої Потреби	60,947.61
Позичка для УНК Дому УНС	7,500,000.00		
Разом:	**$43,331,520.15**	**Разом:**	**$43,331,520.15**

УЛЯНА ДІЯЧУК,
головний касир

ІРАНСЬКИЙ ФАНАТИЗМ...

(Закінчення зі стор. 2)

Хто міг би прийти їм нині на допомогу? Може баатські лібералі Сирії, а особливо Іраку. Але у них свої турбути. Американське Сі-Ай-Ей привернуло було давній порядок після „революції" в 1953 р. у зв'язку з відсуненням від влади прем'єр-міністра Моссадека. Сьогодні на допомогу Америки проти Хомейні рахувати не можна. Хто простягне лібералам допоміжну руку? Та сила, яка все готова „допомагати визвольним рухам" — Кремль.

Кремль не був захоплений революцією Хомейні. Йому вигідніше було мати до діла з шахом, і чекати відповідного моменту, коли мірка перетягнеться. Перемога релігійних фанатиків і своєрідного націоналізму Кремлеві не по нутру. Іранські комуністи допомагали хомейнівській революції, але скоро переконались, що вода не піде на їх млин і принишкли.

Схаменеться Хомейні доки час? Він жив 15 літ на вигнанні в суперпрогресивному Іраку, а відтак у ліберальній Франції. Дорозумиться він до того, що в нинішній політичній дійсності конечні компроміси, що конечний компроміс між релігійними віруваннями і вимогами модерного суспільства? Погодиться він з думкою, що всупереч приписам Корану, жінка мусить бути „рівніша" мужчині, ніж вона „рівна" в його розумінні „рівности". Коротко: дасть він народові, що прагне до свободи, більше тієї свободи, чим він мав під володінням шаха, а нині під Хомейні?

Коли це не станеться, лібералі Ірану вхоплять мабуть простягнуту руку допомоги з півночі. Руку, що все готова „допомогти"... Досі тієї руки над Іраном не було. Нині дозрівають для неї пригожі умовини...

РАЇСА МОРОЗ...

(Закінчення зі стор. 1)

слідування релігії в Україні, п-і Раїса сказала, що не зважаючи на те, що вже малі головки ледь не від ясел напихають атеїзмом і безбожжям, „то не можуть примусити людей не прагнути до чистого, духовного, небуденного". Вона також підкреслила, що останніми часами спостерігається посилене зацікавлення студентства і старшоклясників до Церкви, не зважаючи на заборони і переслідування.

Щодо посиленої русифікації в Україні, то в загальному опір, — говорила п-і Раїса, — є в більшості пасивний. Він проявляється в цьому, що вдома батьки вчать дітей української мови, вважають, щоб її не засмічувати русизмами, дають їм українське виховання, „але обурюються поміж собою тільки пошепки". Активний опір — це очевидно дисиденти, за який переслідують", — сказала пані Раїса.

На питання одного з редакторів, чи в Україні читають залюбки книжки, пані Раїса відповіла, що старші і молодь читають багато, бож іноді й поміж рядками будь-якого пропагандивного твору можна дещо вичитати. Але переважно читають перекладну світову літературу, а також переклади з творів письменників інших республік, поміж ними і російських, бо росіяни багато свобідніше можуть писати. Горнулись усі до книжки, зокрема тоді, коли появились в 1960 роках — твори шестидесятників. Проте й читають сьогодні забагато детективних книжок і ходять на такого ж роду фільми, — розказувала пані Раїса.

Розповідаючи із великою емфазою про Америку, американців та про їхній високий життьовий рівень, — пані Раїса сказала: „Ще живучи в Україні, де „тихі води і ясні зорі", — було мені трохи страшно їхати до Америки, де я чула про неймовірний рух і завтоматизований світ. Я просто боялася завеликої зміни. Але приїхавши — мене очарував широкий розмах Америки, маштабність, грандіозність усього, велетенські міста, мости, автомашини, набагато більші чим у Совєтському Союзі, де немає авт на шість чоловік. Тут високі будівлі, хмарочоси і перш усього добробут, який кидається увічі — полиці завалені різними продуктами і виробами, чистенько ними поскладані. І хоча сьогодні у крамницях в Україні є одяг — він неестетичний, неелегантний".

Говорячи про американців, пані Раїса розказала, що ще в Москві в американському консуляті — „їй кинулась у вічі їхня одвертість, невимушеність у поводженні". Те ж саме явище вона завважила вже в Америці — „безпосередність високих американських урядовців, які в порівнянні з бюрократами зі Совєтського Союзу, поводяться без ніякої пихи, а приязно і невимушено".

І вкінці п-і Раїса ще поділилась своєю думкою про тутешню українську громаду, заявивши, що вона „була приємно вражена, що українці в чужому світі, на чужій землі, зуміли так багато досягнути — створивши організації, осередки і установи, а зокрема осередки для відпочинку молоді. Я вважаю, що вони — це є наше майбутнє". Пані Раїса також підкреслила, що її тут приємно вразила висока зорганізованість української громади. Приємно було їй також почути різні хорові та інструментальні українські молодечі ансамблі. Великий теж вклад в українську справу, — на думку пані Раїси, — роблять різні українські видавництва, що видруковують твори, між ними, поетів-політв'язнів із України, зберігаючи для їхніх нащадків українську культуру. Подобались їй також тут різні мистецькі альбоми.

На відхідному, уся прояснівши їй питомою теплою усмішкою, п-і Раїса сказала: — „Дуже радісно мені було довідатись, що так багато тут, на Заході, серед української еміграції знають про події в Україні".

ДВІ ПОЛТАВИ

(Продовження зі стор. 2)

почуття неповности, бо такий яр, чи вулиця, чи станція чи дорога в парку є не лише в Полтаві, а в усіх містах України, то Кубань в Остапенка з містами, станціями виринають кольоритними краєвидами перед очима читача у неповторній шаті іменно кубанського краєвиду.

О. Ізарський залишив терпеливому читачеві свої марудні роздумування про майбутню кар'єру письменника, перемішавши її з докладними описами меню, які герой споживає у відміряних порах дня, висловлюючи тут об'єктивно, в міру розгортання воєнних подій, що воно міняється в некористь кальорійности та смаковитости. Остапенко снує сюжетну лінію динамічно, розкриваючи події, які розвиваються природно і послідовно, наче струя рвучкої ріки Кубань.

Змальовані з любов'ю персонажі Остапенка стають і для читача симпатичні. Усіх їх єднає, не дивлячись на ступінь освіти, професію і стан національної свідомости, почуття землярства, солідарности і любови до рідних, а вчинки такі, що не тільки козацьким нащадкам , а кожному благородному чоловікові вони приносять честь. Обдаровані вони такими прикметами, за якими тужить зматеріялізована, спантеличена технологією, осамітнена сучасна людина. Призабуті, занехаяні, висміяні модерними авторами вияви побратимства, вірности, честі, геройства оживають у повісті у вчинках кубанських козаків. Так і видно, що на них можна покластися. Що це такі молоді люди, до яких не дійшла зараза московського большевизму, хоч вони рядові, чи старшини червоної армії. Книжка про кубанських вершників не обмежується описом побуту, характерів людей. Вона стосується і вірного товариша вершника — коня. Тут не лише пильний розгляд раси кубанських коней, в ній прегарно змальовано відношення людини до коня, догляд за ним, тут подано як поводитись з конем, вдача й прив'язання коня. Динамічний вершник виходить переможно з небезпечних ситуацій завдяки звазі й допомозі вірного коня. Ці сцени такі плястичні, такі вмотивовані, читач їм вірить і піддається їхньому чарові. В книжці декілька надзвичайних сцен. Боротьба на Таманському півострові, сцена загибелі під льодом групи втікачів.

Не зважаючи на оптимістичну вдачу козаків, їхню витривалість і життєздатність, книжка закінчується дуже сумною подією — підступною видачею англійцями козацького полку в руки совєтів.

Ми підкреслили, що обидва герої згаданих повістей земляки й однолітки. Обидва вони пройшли далекий шлях з юного життя і рідного дому на чужину. Коли Журба завдяки своїм особистим прикметам стає отаманом у двадцять три роки, Віктор Лисенко не здобув нічого, окрім можливостей вже не з „напів-росіянкою", а з двома німкенями розвертати ляси про майбутню кар'єру, яка хто зна чи коли й здійсниться.

Двотомна повість Остапенка закінчується такими словами: „У долині Драви чиїсь добрі руки насипали козацьку могилу. На могилі невеликий, скромний пам'ятник. Його сірий граніт ховає в собі таємницю життя і таємницю слів: ІМЕНА ЇХ ТИ ВЕСІ ГОСПОДИ. А під пам'ятником лежить козацька шапка з червоним шликом і золотою китицею".

Козацька шапка символізує ідеали української молоді. А чи дійде до сучасного молодого, а чи старого німця функціональність статті про Т. Шевченка, якою бажає ввійти в „світову літературу" молодий кандидат на українського письменника?

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

ОСИПА ВОЗЬНОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
17-го серпня 1979 р., о год. 7:15 ранку

ДРУЗІ І ПРИЯТЕЛІ

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

НА МОГИЛАХ

св. п. ОЛЬГИ ДОБРЯНСЬКОЇ-КОРЕНЕЦЬ

і

Д-р СТЕПАНІЇ КОРЕНЕЦЬ

відбудеться

в неділю, 19 серпня 1979 р., о год. 3:30 по пол.
на цвинтарі св. Андрія
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Про молитви за душі Померлих просить —

РОДИНА



Ділимося сумною вісткою,
що з Волі Всевишнього,
в суботу, 4-го серпня 1979 року в Детройті, Міш.,
відійшла у Вічність, по довгій і тяжкій недузі,
наша Незабутня, Найдорожча
ДРУЖИНА, МАТИ, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ ДИГДАЛО
з дому ПАТРИЛО

народжена 4-го січня 1902 р., в Судовій Вишні, Україна.

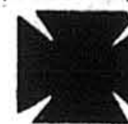
ПОХОРОН відбувся у вівторок, 7-го серпня 1979 року, з церкви Непорочного Зачаття у Гемтремку, Міш., на цвинтар Мт. Олівет в Детройті, Міш.

Залишені у глибокому смутку:
муж — СЕМЕН
син — ВОЛОДИМИР з дружиною РОМОЮ та синами АНДРІЄМ, ПАВЛОМ І ДОЧКОЮ ХРИСТИНОЮ
син — МИХАЙЛО з родиною в Україні
дочка — МИРОСЛАВА БОЛЯК з родиною в Україні
сестра — КАТЕРИНА БОРЕЦЬКА з родиною в Україні
сестра — ЮЛІЯ КЛИМІВ з родиною в Україні
Ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Просимо про молитви за Її душу.

**Ресорт Військових Справ УНР в екзилі
та Головна Орденська Рада**

діляться з Українськими кол. Вояками та ширшим Громадянством сумною вісткою, що 8-го серпня 1979 року відійшов у Вічність, проживши 87 років



Генерал-Поручник

МИХАЙЛО КРАТ

Командир 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії.

ПОХОРОН відбувся на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., в понеділок, 13-го серпня 1979 року.

Донці Спочилого, Високодостойній Пані Ніні Черняк з Родиною, висловлюємо наші найглибші співчуття.

Ресорт Військових Справ УНР в екзилі
Головна Орденська Рада



В глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів і Знайомих, що
у вівторок, 14-го серпня 1979 року,
відійшла у Вічність, з волі Всевишнього

бл. п.

МАРІЯ СИДОР

дружина колишнього довголітнього секретаря Б-ва св. Миколая — 5-го Відділу УНС св. п. Івана Сидора. Покійна народилась у с. Млиниці, Львівської області в Україні.

ПАНАХИДА буде відправлена в четвер, 16-го серпня ц. р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Квіна при Бродвею і 36-ій вулиці на Асторії, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 17-го серпня 1979 р., з цього ж похоронного заведення до церкви Чесного Хреста в Асторії, а опісля на цвинтар св. Михаїла в Джексон Гайтс, Н. Й.

Горем прибиті:
дочки —
КАТРЯ КАРБОН з мужем ІВАНОМ і дітьми ІВАНОМ І РЕДЖІНОЮ
АНАСТАСІЯ ГЮССНЕР з мужем ЮРІЄМ і дітьми ЮРІЄМ І ІВАННОЮ
син — ГРИГОРІЙ з дружиною ЙОАННОЮ і дітьми ГРИГОРІЄМ І ЛІСОЮ
Ближча та дальша Родина в ЗСА і Україні



Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 14 серпня 1979 року, відійшов у Вічність, на 66-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ЗЯТЬ

бл. п. ТЕОДОР ФЕДУН

Народжений в селі Клекопів, пов. Броди, Україна.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 17-го серпня 1979 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Krowicki-McKraken Funeral Home, 2124 St. Georges Avenue, E. Linden, N.J.

ПОХОРОН у суботу, 18-го серпня 1979 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Володимира в Елізабет, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — АННА
діти:
АННА КОСОНОВСЬКА з мужем СТЕПАНОМ і дітьми
ОРЕСТ з дружиною ХРИСТЕЮ і дочкою ГАЛЕЮ ФЕДУН
брат — ПЕВ з дружиною АННОЮ і дітьми в Канаді
сестра — КАТЕРИНА ДЕМЧУК в Україні
тесть — ВАСИЛЬ ГНАТЮК

**Централна Управа
Організації Державного Відродження України (ОДВУ)**

повідомляє всіх своїх Членів і Братніх Організацій, що

в днях 1, 2, 3-го вересня 1979 року
на власній Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.
відбудуться:

1. **КРАЙОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ОДВУ;**
2. **ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН:**
   а) 100-річчя від дня народження Головного Отамана Симона Петлюри;
   б) 50-річчя ОУН;
   в) 50-річчя ОДВУ;
3. З'їзд Українського Золотого Хреста;
4. З'їзд Українського Визвольного Фонду;
5. Конференція Академічного Товариства „Зарево";
6. Конференція Молоді Української Національности (МУН).

В часі цих днів буде МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА відомого артиста-маляра **ВАСИЛЯ ПАЛІЙЧУКА.**

В справі доїздів, нічлігів, прохарчування і т. п., просимо звертатись безпосередньо до нашої Оселі, на адресу: Ukrainian Homestead, Rd. No. 2, Lehighton, Pa. 18235. Tel.: (215) 377-4621.

ЗА ЦЕНТРАЛЬНУ УПРАВУ ОДВУ:

Проф. Д-р Богдан Т. Гнатюк — *Голова*
Лев Куделя — *Ген. секретар*

28-ий З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА

відбудеться в днях 1-3-го вересня 1979 року
на Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.

Пятниця вечір — Реєстрація — Зустріч делегаток.

Субота рано
Год. 10-та — Ділові Наради.
Год. 2-га по пол. — Панель для відзначення Року Дитини.
Модератор: д-р НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК.
Год. 7:30 веч. — Праця Комісій.

Неділя рано — Служба Божа й Панахида по сл. п. Ользі Коновалець. По Службі Божій — участь у відзначенні Братніми Організаціями 50-річчя ОУН на площі коло Пам'ятника.
По обіді — Продовження Нарад, вибір Головної Управи.
Год. 6-та веч. — Святкова Вечеря з програмою, присвяченою 50-річчю ОУН. Головну доповідь вигопосить голова ГУ УЗХ д-р МАРІЯ КВІТКОВСЬКА.

Головна Управа УЗХ

UKRAINIAN HOMESTEAD
Rd. No. 2 • Lehighton, Pa. 18237 • Tel.: (215) 377-4621

Українці Філядельфії і Околиці!

Вшануйте найвидатнішого живучого українського композитора

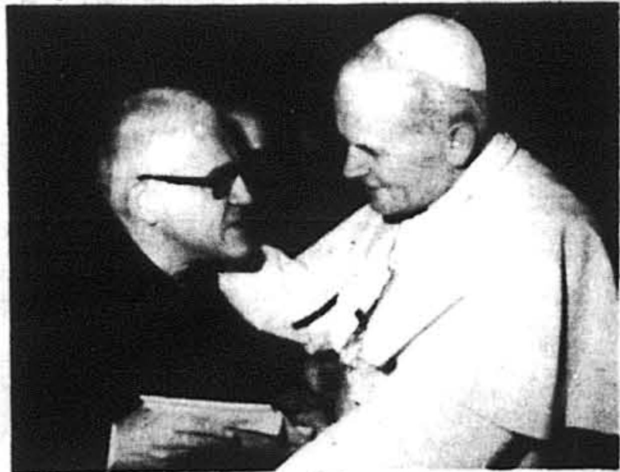
СТАНИСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА

в 100-ліття Його народин, масовою участю

в Українському Фестивалі в Рабін Гуд Деп-Схід
в п'ятницю, 17-го серпня 1979 р., о год. 8-ій веч.

Відділ УККА у Філядельфії, Па.

Звернення Українського Екуменічного Центру в Єрусалимі


(Справа): Папа Іван Павло II благословить о. Казимира Рошко

Управа Українського Екуменічного Центру в Назареті, Ізраїль, що його очолює о. Казимир Рошко потребує допомоги, щоб зібрати відповідні фонди на побудову української церкви та української місійної станиці в Назареті, яка є під патронатом Митрополита Шептицького, звертається до людей доброї волі, щоб відгукнулись і прийшли з допомогою на прохання. Щоб у цих фінансових труднощах знайти розв'язку. Управа цього Центру задумала побудувати апартаментовий дім, який знаходитиметься біля Апостольської Делегатури та нової української святині на самому верхову Оливної Гори. У цьому будинку буде 20 помешкань — у кожному з них буде дві кімнати і кухня та невеличка площа. Одне таке помешкання коштуватиме 60,000 долярів. Хто схоче закупити його, повинен згори заплатити за нього 18,000 долярів, тобто 30 відсотків, а решту можна буде сплачувати у формі місячного чиншу. Власник такого апартаменту, якщо захоче, може в ньому мешкати, а якщо ні, може його почерез бюро Центру піднаймати туристам, які прибуватимуть на паломництво до Святої Землі. Управа Агенції Продажу Домів у Єрусалимі вважає, що це дуже добра льоката грошей бо за чотири роки таке помешкання коштуватиме 200,000 долярів.

Отець Казимир Рошко, 3-го січня ц. р. був на авдієнції у Папи Івана Павла II, який поблагословив його місійну працю та 40-річчя його праці у Христовому винограднику. Отцеві Рошкові також прислали благословення на це будуюче діло Патріярх Йосиф Сліпий та всі українські Владики.

Адреса: Fr. Cas. Roszko Ukrainian Ecum. Chist Child Center 27/403 Nazareth, Izrael.

Нове число „Записок Т-ва Сприяння Українській Науці"

Як перед сімнадцяти роками постало „Товариство Сприяння Українській Науці", то воно мало два основні завдання: 1. Подбати про фінансову базу для трьох об'єднаних у ньому українських наукових Установ — УВУ, НТШ та УТГІ, і 2. спричинитися до розбудови зв'язків українських дослідників із німецьким науковим світом. У першій ділянці найповажнішим досягненням було створення „Дому Української Науки" (1963 р.), в якому Український Вільний Університет незабаром (1965-66), зміг відновити авдиторне навчання, яке з цього часу організується безперебійно. В ділянці міжнародних зв'язків найбільше мала бути допоміжною „Наукова Рада" (дванадцятичленна), складена в двох третинах із українських професорів і в одній третині із німецьких вчених. Але практично основну ролю „вікна" до німецького наукового світу (чи навіть, ширше: неукраїнського наукового світу") мав відіграти орган: „Записки", які з'являються в засаді по-німецьки, але деякими статтями по-англійськи та французьки. Коли фінансова допомога в ході років в наслідок господарських та політичних умов стала менше ефективна, тоді роля „Записок" постійно зростає.

„Записки" зачали виходити 1965 року. Початки були скромні. Перше число присвячене постанню „Дому", мало ледве 24 сторінки і в основному обнежувалося до історичних даних: постання Т-ва Сприяння, його статуту, посвячення Дому тощо. Правда, ще в цьому році вийшло й друге число — присвячене 50-літтю створення формації Українських Січових Стрільців, але й воно мало ледве 30 сторінок друку. В ході розвитку Товариства „Записки" мали бути річним виданням, із звітною частиною, при чому чимало місця присвячено публікації тих причинків, які опрацьовано завдяки стипендіям, які попередньо Товариство виєднувало. Декілька років справді числа з'являлися кожнорічно у поважнішім об'ємі 6-7 аркушів друку, але з погіршенням фінансового стану прийшлося задоволюватися подвійними випусками за два роки. В першім періоді праці редагував „Записки" голова Товариства проф. д-р Ростислав Єндик, присвячуючи їм чимало праці й уваги. З хвилиною смерти (1974 р.) редакцію перейняв новий голова — проф. д-р Григорій Васькович.

Новий редактор поставив за ціль насамперед дійти до правильного видавання „Записок" таки як річника. І справді, тільки перше число за його редакцією виходить як подвійне (10-11) за два роки, тобто за 1973 і 1974 роки, і в ньому м. ін. є, в теплій формі написаний некролог про Покійного попередника (пера св. п. Степана Ленкавського). З 1975 р. „Записки" з'являються вже кожнорічно, у збільшеному об'ємі (8 3/4-15 аркушів). В ході праці усталено також докладні відділи, з рівномірним узглядненням оригінальних причинків, оглядів сучасного культурного життя, звітних синтетичних матеріялів, рецензій тощо.

Найновіше число — 15 — за 1978 рік з'явилося на початку б. р. Число зачинається статтею редактора, присвяченою 70-літтю ректора УВУ, проф. д-ра В. Янева із зв'язком життєписом й коротким оглядом його науково-дослідної й організаційної праці, з підкресленням його заслуг для Товариства Сприяння на пості Куратора. До статті долучена скорочена бібліографія наукових творів Ювілята (у німецькій версії; понад сто позицій).

Опісля йде відділ оригінальних причинків (стор. 22-167). Із історичних матеріялів є німецька версія есею Івана Лисяка-Рудницького із Едмонтону про „Ролю України в історії сучасності", як теж друга частина спогадів колишнього німецького консула у Києві А. Генке із 1933-36 років, з окремим насвітленням голодової трагедії (Перша частина спогадів була у попередньому числі за 1977 р., — обидві частини вийшли також як цілість у серії видань УВУ). Історичні довідки закінчує причинок М. Трухана про „Партизанку в Карпатській Україні 1938-39 роках". В літературознавчих довідках Леонід Рудницький із Філядельфії дає студію „Дух великої Свободи" — із підназголовком „Думки про оповідання Олеся Гончара „Собор". Есей написаний англійською мовою, і його ілюструє англійський переклад уривка із Собору (24 сторінок). Німецьку студію про О. Гончара дає І. Кошелівець із Мюнхену. Літературознавчу частину закінчує студія О. Ізарського про Йозефа Лайтгеба та Україну.

Як відомо, УВУ присвятив в останніх роках чимало уваги мистецтвознавству, влаштовуючи декілька виставок, присвячених головно молодим мистцям. Частину „Мистецьких виставок" (168-180) зачинає есей В. Янева, читаний на відкритті талановитої нашої малярки із Відня Христини Куріци-Ціммерман, ілюстрований окремим вкладом із 8-ма барвними репродукціями картин Малярки. Цей есей — доповнений його українською версією та деякими критичними голосами про творчість Христини Куріци-Ціммерман — має з'явитися окремим виданням для поінформовання ширших кіл української громадськости про творчість нашого мистця, що самотньо творить у Відні. Коли у вступі до цієї виставки підкреслено радше местецький бік, із узглядненням етнопсихологічного підложжя творчости, тоді введення до виставки трьох чеських графіків підкреслює насамперед значення імпрези для дружби народів (в рівній мірі у слові ректора, як господаря, що й чеського промовця д-ра УВУ Антоніна Кратохвіля). У доповненні тільки дав чеський журналіст Й. Дреслєр вдумливу нотатку про мистецтво „малих форм", як засіб вислову (характеристичний, на його думку, саме для чеського малярства, графіки та літератури).

Третій відділ — „Звідомлень" (181-205 стор.) має документарний характер, і він дуже важливий з погляду історії. Після звіту із діяльности Товариства Сприяння, як цілости (Г. Васькович), ідуть звіти поодиноких установ: УВУ (В. Янів, 186-202, УТГІ (І. Ковальський, 203-204) та НТШ (А. Фіголь, 205).

Слідують „Комунікації" (стор. 206-215) присвячені „екуменічному Симпозіюмові, який свого часу (1-8 червня 1977) улаштував УВУ спільно із Католицьким Інститутом (університетом) у Парижі. Короткі резюме доповідей, читаних на симпозіюмі, з'явилися згодом у офіціяльному Бюлетені Католицького Інституту (в ч. 4, за 1977 рік), але ж засяг тієї інформації був обнежений здебільша тільки до франкомовного світу. Тому тепер вміщено ті резюме в перекладі на німецьку мову у „Міттайлюнген" із відповідним коментарем. Організатором симпозіюму — проф. д-р О. Кульчицький (голова Делегатури УВУ у Франції) носиться з думкою зорганізувати симпозіюм у поглибленій формі — у місці осідку УВУ, у Мюнхені, — отже із поширенням ініціятиви на притягнення німецьких теологів, і з цього погляду вміщення тих резюме має велике значення.

Кінчаються Записки ширшою посмертною згадкою про покійного довголітнього професора УВУ д-ра М. Стахова — пера сеньйора українських журналістів Івана Кедрина Рудницького, та відділом рецензій (стор. 221-232). Шістьох різних рецензентів (о. І. Гриньох, о. В. Поспішіль, Я. Рудницький, Леонід Рудницький, І. Качуровський та Лідія Крюков дали огляд творів Г—Д. Компа, (який згодом з'явився у виданнях УВУ), П. Біланюка, пок. В. Плющ, Б. Романенчука, К. Каздоби та В. Кармазина-Ковського.

Сам цей загальний огляд вказує на гармонійне поєднання матеріялу, як теж на факт, що Річник об'єднав дослідників із різних країн нашого поселення. Єгаючи одним із центральних органів, об'єднуючих українських науковців, Записки одночасно виконують важливу інформативну ролю серед чужого наукового світу. Вони насьогодні розсилаються на близько 800 адрес у 35-ох різних країнах. Зокрема слід підкреслити, що „Записки" йдуть до приблизно 200 бібліотек у цілому світі. При тому дуже важливо, що вони стрінулися із дуже позитивним сприйняттям наукових центрів.

На жаль, розбудова „Записок" натрапляє на поважні труднощі з огляду на фінанси. Після видання останнього числа залишився ще поважний борг. Тому при розсиланні числа на приватні адреси Видавництво звернулося із апелем до українського громадянства та наших чужих приятелів фінансово підтримати це видання, яке вже себе в дуже значній мірі виправдало. Але ж заледве одна третина відгукнулася на прохання, надсилаючи в сумі понад 4,000 німецьких марок (тобто ледве одну четвертину того, що потрібне на покриття коштів одного числа, при чому слід звернути увагу, що автори надсилають свої причинки чисто з ідеалістичних спонук, не отримуючи за свою працю гонорарів.). При нагоді варто відзначити, що виданням „Записок" повинні б зацікавитися наші центральні громадські фінансові, церковні й політичні Установи, щоб утримати один із нечисленних органів, який заповнює нам тривалий зв'язок із чужим світом — так мало поінформованим про українську проблематику.

Пресова Інформація УВУ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го СЕРПНЯ 1979 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Гові Аве. З огляду на Союзовий День в Бавнд Брук, касир Назар Михайлишин буде тільки збирати чл. вкладки. — В. Марущак, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 26-го СЕРПНЯ 1979 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 245 Відд., о год. 2-ій по пол. в залі УНДому при 477 Jeremiah Ave. Проситься чл. прибути. — М. Мартиненко, секр.